د زړه وینا

د

ګل پاچا «الفت»

Ketabton.com

اشعار

د الفت ویب پاڼه www.ulfat.de

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کتاب کښې ځینې اشعار لکه:

ښکلا او هنر- د صلح نړۍ
مینه او دوستی-صلح کل
د بشردوستۍ او بین المللي ملګرتیا، دجهاني اتفاق او اتحاد دصلح اوګډ ژوند تلقین کوي او دیوه عالي فکر او جهان بین نظرپه پیداکولوکښې ښه اغیزه لري.
ښائي چه دا راز اشعار په پښتوادب کښې ډېر لږوي او دیوه ادبي تحول دآغاز بسم الله ورته وویلی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانه الفته!

ستاسو دیوان ماوکوت، هغه مخکښې چاپ شوي شعرونه مو خو د غوره اشعارو په نامه نشر شوي دي، دا پاتې شعرونه مو چه اوس راټول شوی دا به په څه نامه شایع کېږي؟ دا ګوندې غوره اشعارنه دي؟

نه! تبعیض مه کوه! غاړه به دې بنده شي.

زما په نظر ستا ټول شعرونه غوره دي، ستا ټول خیالونه ژور اوفکرونه لوړدي، ماته ستا ټولې خبرې ښې ښکاري.

رښتیا! وایي ته خو خبرې نه کوې ته چه داسې ښه شعرونه ویلای شې ولې به خبرې کوې.

ستا شعرونه او ستا نثرونه خو ستا خبرې دي چه د چاپ په برکت هرچاته رسي اوهر څوک پکښې د خپل زړه خبرې اوري.

نو ګویا ته ډېرو خلکو سره ډېره موده او هروخت خبرې کوې.

سید شمس الدین مجروح

دحمل ۲۵- ۱۳۴۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر گویندۀ حقیقی را ارمغانیست که بدیگران هدیه میکند.
این ارمغان تهنا پیرایۀ حروف و کلمات نیست، جستجوی زیبائی در بازی لفظ و صنا یع فریبنده نیست، آهنگ و قافیه نیست ایهام و ادماج نیست، این ارمغان پیام است.
پیام شاعر بدلهای مردم، به اندیشه وتخیل مردم بذوق و عواطف مردم، نه تهنا به کسانی که در قلمروی محدود بسر میرند و در یک روز گار زندگانی دارند.
بلکه در هر جا که دل دردمندی می طپد، و در هر روزگارکه مردم تشنۀ مردمی و مشتاق پرورش عواطف انسانی میباشند.
الفت شاعر بزرگوار و دوست دیرین من ازگویندگانی است که این پیام را در کلمات عذب وجان بخش، بما ارمغان کرده و بگفتۀ خودش آنچه را دانشمندان دیگر، در ژرفای چاه فلسفه تعمق مینمایند وی در ماورای ابر های خیال، در سراپردۀ آسمان دل، در سرادق جهان جان جستجوکرده است.
و اکنون استعداد فطری وی پیام خود رابعنوانهای- چراغ زندگی، زیبائی وهنر،.خاک وطن، صلح، دوستی، سپین غر، دهقانی، بهار و خزان، حا ل، عاقبت، امید، دلهای زخمی، پرواز باز، سرنگونی رایت استعمار، طلوع خورشید، آزادی،و........ در دسترس استفاده گذاشته است.
اگراین قضیه صادق باشد که فضیلت را باید برای فضلیت جست پس این اندیشه های نغز و پیام بشري، کافیست که حضرت الفت را بآوردن وپروردن آن تهنیت گوئیم.

دلو ۱۳۴۰

خلیلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الفت وینا

د الفت د ویناوو دغه مجموعه ما پداسې حا ل کې ولېدله چې د ښاغلی سید محمدایشان الحسینی الافغانی په ښکلی خط لیکلې سوې وه.
دلته دوو تنو هنرمنانو د خپل هنر پیاوړتوب ښکاره کړی دی. ښاغلی حسینی د نستعلیق د هنر ښکلا، او ښاغلی الفت د وینا او شعر ښکلا.
دوو تنو پخو او پیاوړو هنرمنانو لاس سره یو کړی ، او دغه ښکلې اوګلالۍ مجموعه ئې تخلیق کړې ده!
دلته دوه هنره سره یو ځای سوی دی، د انساني استعداد دوو برېښناو ځلاکړې ده دوو قلمو خپل مهارت او ښکولو نه انحورکړې ده، ښکلې وینا په ښه خط لیکنه زمونږ د اسلافو ښکلئ میراث دی، او خوښ یم چې دا مجموعه د دغو دوو لرغونو هنرو، یو بشپړ اوکامل مظهر وینم.
ښکلا او جمال په کائناتو کې مختلف مظاهر لري، که د وینا په معنوي اولفظي سمون او جوړښت کې ځان ښکاره کړی، نو لکه د الفت شعر داسې خوږ او خونده ور او جذاب سي خو که د تورو اوکلماتو په ظاهري لیکنی او انځور کړنی کې ظهور اوتجلاو کړي، نو لکه د ښاغلی حسینی غوندې ښکلی او زړه وړونکی خط سي.
دا دواړه نفیس هنرونه دي، د دواړو د الهام سر چینه یوه ده، او هرکله چې له فیاض منبعه د جمال تجلیات ځلیږي، او خپرېږی، نو په کائناتو کې آرت اوصنعت او جمیل فنون روزی. شعر اوښکلی خط، د دې جمالی فعل او انفعا ل دوه کښلی مظاهر دی.
د ښاغلی حسینی دغه جمال آفرینی خو زمونږ د وطن د یوه پیاوړی خطاط مرحوم جناب مغفورسید عطا محمد شاه قندهاري د هنري مکتب یوه مغتنمه نمونه ده چې د پښتنو د فنان ذوق نمایندګی کوی.
اما د الفت وینا!
دلته هم د ښکارندوی د وینا ټینګار اوصلابت، د خوشحال خان د کلام سلاست او مهابت او د رحمان بابا رقت او د زړه درد ګرده ښکاري، دلته صنعت او جمال په مختلفو جولوکې نځاکوي، دلته د قندهاری سید روح د خوشحال او رحمان سره لاس ترغاړه ګرزی!
زما د الفت تر منظومې وینا، د ده منثورې ټوټې خوښې دي. دی شاعر اوفنان دئ!
د ده نثر هم شعر دی! خو نظم ئې هم هغسې خوند، هغسې ښکلا، او هغه جمال لري.
دی د خاصو خاصو افکارو په پرورښت او تصویر کې استاد دی، نوی نوی نکات پیداکوي د ژوند انه عمیقو اسرارو ته ملتفت دی، د طبیعت بسیط اوپلن ډګر د ده د مطالعې او غایر نظر جولانګاه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الفت په وينا کې د نوی دنیا د نوی فکراو مدني تحولاتو اغېزې ښه ښکاري، خو دی د کنړ د ښندېو د پښتنو په کوډغلو هم ورننوزی، د خپل قوم په دردونو ځان خبروي له لغړ دهقانه سره د پټې پر پوله کښېني او په داسې وینا ځنی ږغېږی، چې هغه له الفته دکه وی! د زړه له درده حکایت کوی، اوهغه څه وایي چې نو رخلق یې نسي ویلای.

نو زه پر دغوپاڼو (دالفت وینا) نوم ږدم.

داځکه چی:

زه په دې اشعاروکې د الفت اومحبت تجلیات وینم.

رنګینه شعر می مه بوله خبری:

دا روان ځما د زړه د وینو رود دی.

کابل. جمال مینه. د اسد ځورلسمه ۱۳۴۱

عبد الحی حبیبی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الفت اشعار

چه د پښتو ټولنې له خوا ماته د نظرئې دپاره راکړی شوی وو، ماوکتل، په دې مجموعه کښې نوی آثار او څه پخوانی غوره اشعار را غونډ شوی دی.

اشعار عموماً دوه جنبې لري:- یوه ئې د ژوند او بله ئې د خوند ده، د ژوند پلو ئې حکمت او د خوند پلو ئې کیفیت دی.ژوند بې خونده کیدی شی، خو خوندبې ژونده نشي کیدای!

مګر د شعر کمال دادي چه حکمت او لذت دواړه پکښې واغږ ل شی.

د الفت په غوره اشعارو کښې د کیفیت پله درنه ده، اوپه نورو اشعارو کښې ئې دحکمت پلو ډېرکوښښ شوی دی.

زما په عقیده که شاعر د خپلو خوندورو اشعارو تکرار لازم وبولي نو څه دباک خبره خو به نه وی! د دنیا ټولې مشهورې ژبې د لیکوالو او شاعرانو د قلم په قوت لوړ معیار ته رسیدلي دي. شعر باید د ژبې له پلوه د فصاحت اوبلاغت لرونکی وی چه د ژبې ادبي معیاراوچت کړی شی. او دمعنی له پلوه باید د څه داسې الهاماتو درلودونکی وی چه د عصر اوزمانی پیغام ورته ویل کېدی او د قوم د فکر د تنویر او د ذهنې تربیت موجب ګرځېدی شي! د ښاغلی الفت په شعر کښې دغه مزایا لیدل کېږي. په تېر وختونو کښې چه چا د الفت صاحب اشعارلوستی دی بې تاثیره ترې نه دي پاته شوی، اوپه پشتنی جامعه اونوره نړی کښې ئې ښه شهرت حاصل کړی دی، پښتو ژبه د پخو شاعرانو کلام او دیوانونو ته زیاته اړتیا لري ځکه چه د ژبې او شعرنسبت یو تر بله داسې دی لکه د بدن اوساه تعلق، نو زه په خپل نوبت د الفت صاحب اوداسې نورو شعراؤ د کلام د مجموعو د نشراو چاپ طرفداریم.او د پښتانه جامعې د پاره یې ګټورکاربولم.

۲۸ د حوت ۱۲۴۰ قیام الدین (خادم)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه منڼه

د وطن له مشهور اومنلي خطاط ښاغلی سیدمحمد ایشان الحسیني الافغاني څخه ډېر خوښ یم چه زما دغه اشعار یې پخپل ښکلی خط صورتاً داسې ښایسته کړل چه د نظر د خاوندانو نظرجلبوي او د هر چاسترګې پرې خوږیږي.

هماغسې چه یو شعر د ښه آو از په برکت او د موسیقی په ملتیا بل کیف او اثرپیداکوي ښه خط هم د شعرښکلا او رڼا ډېره زیاتوي.

کله چه یو هنر له بل سره مل شي او یو ښایست په بل کښې حل شي نو هغه څه ترېنه جوړشي چه سترګې ئې په لیدو، غوږونه یې په اوریدو او زړونه یې په مینه اومحبت نه مړیږي.

که چېرې یوه ډېره ښکلې سندرغاړې چه له ډېرښه صورت سره ډېرښه آواز او د موسیقی هنر هم ولري او یوښه شعرپه مجلس کښې په ساز او سرودکښې ووایې یقیناً بې اغیزه څو چنده کیږي.

ښه شعر په ښه خط همدغسې وګڼه.

ښائې چه د دې کتاب ځینې اشعار هم داسې وي چه له حسن خط سره د لفظ اومعنا حسن هم ولري او نورٌعلی نورٍ ورته وویلی شو.

د دې اشعارو په چاپولوکښې دپوهنی دتجارتي مطبعې د ښاغلی رئیس او د طباعتي مدیر او نورو کارکوونکو حسن قبول او ښه مرسته هم د تشکر وړ ده ځکه چه په ډېر لنډ اوتنګ وخت کښې ئې د دغه کتاب چاپول په خوښۍ ومنل اوله ډېر ژر چاپولو سره ئې دښه چاپولو ډاډ هم راکړ.

د پښتو ټولنې د ښاغلو غړو او مسلکی مجلس ښه نظرچه د دې اشعارو د چاپولو په تصویب کښې یې ښکاره کړ د ډېر قدر وړدي ځکه چه بې د دوی له نظریو او منښت څخه دا کتاب د پښتو ټولنې له خوا نشو چاپېدلی.

د دې کتاب لیکل په ښه خطاط او بیایې په آفسیټ چاپول د مسلکی مجلس د تصویب او د واکمنې جرګې دمنظورۍ برکت دي چه زه ورته په درنه سترګه ګورم.

ګل پاچا (الفت) د زمری ۱۵ مه

۱۳۴۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک **مخ**

شاعر 1
ښکلا اوهنر 1
دصلح نړۍ 3
مینه اودوستی 5
صلح کل 7
ابتکار 7
ژوند 8
دمونږ دسفریوه خاطره 9
دهقانی 10
دوطن محبت 11
دوطن پالنه 12
ګرانه وطنه! 13
دوطن خاوره 15
سپین غر 16
په باغ کښې 18
آزادي 20
دزړه شکوه 21
دژوند ډیوه 21
پسرلی راغلی 23
دبهارفیض 24
دخزان سندره 25
دمني خاطره 26
په وربل باندې ګرد 27
دحسن جلوه 28
ملت اومملکت 28
لوی افتخار 30
ویده ګوجر 32
ناڅاپي کاني 33
تګی اوریا 37
عاقبت 38
زما حال 39
دامیدرڼا 40
لمره! 40

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن ترانه 42
دافغان ترانه 43
دیووالی ترانه 45
دمعارف ترانه 45
استعمارچیان 47
علم او معنا 47
دپلار توره 48
نه ځي 49
ښکاري باز 50
زخمي زړه(۱) 52
دشاعرنظر 59
څه گورم 60
غریب ماشوم 61
خوارحسن 62
همدردي 63
حسن اونظر 64
بډای 65
ماشوم 66
غزل 67
دنازمیرمني 67
په لیلی پسې ځم 69
خومره به ښه وی 69
څه یم 71
زما گناه 71
زما خوب 72
انسان 73
څه جوړشوه؟ 75
عدالت 76
دوه ماموران 77
دحق جذبه 79
خاوري اوگردونه 79
علم اوپوهه 82
سرپټوب 82
همدردي 83
سیاست 83
بې قدري 83

(c) ketabton.com: The Digital Library

ديمركراسي.. 84
دروح اطمينان 84
صبر.. 84
ددنيا قانون... 85
يوسف اوزليخا.. 85
فكراومينه 86
آشنايي 86
فكراو كار... 86
بې خبري.. 87
علت اوسبب.. 87
دهقانه 88
شعر 88
مات كودړى 88
خوشحالي 89
تور او سپين.. 89
شعراو حكمت.. 91
سپين او تور ديوان... 91
حقيقت.. 92
ثواب 93
دشاعرشعار.. 93
دالفت پيژند ګلوي او ژوند پيښې.. أ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

شاعر

څه رندي اوڅه شورڅه مستي ـ څه بلبل غوندې ګل پرستي
دعشق اوربانډي سوی ستي ـ دشاعر ده همدغه هستي

لکه ګل جګرخون او خندان ـ دبهار په ورمه پرېشان
په وربل په کاکل دجانان ـ لکه تاج وي په سر، سرګردان

نرم زړه دعیسی خوښوي ـ خوفرعون اوقارون غرقوي
دنمرودتېول بتان ماتوي ـ دښایست بت ته سرټيټوي

له هرقیده آزاد زنداني ـ دعشق غم ګڼي تاج سلطاني
ورسره شامدام حیراني ـ سرکښي فکراوخیال جهاني

نه يې یارچېري شته نه ریبار ـ خو آرزو ورسره ددیدار
خدای خبرڅوک راځي په دې لار ـ لري ډېرنامعلوم انتظار

ښکلا اوهنر

په هرځای کښي په هرچاکښي چې ښکلاوي
دیورپ دافریقې که داسیاوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنظرخاوندپـــه مینـــه ورتـــه ګـــوري

مســـلمان وي اوکـــه ګبرکـــه ترســـاوي

دلتـــه فـــرق دامریکـــې اود روس نشـــته

ښـــکلی ښـــه دی کـــه دهرســـردنیا وي

ذوق اومینـــه خـــدای آزاده پیـــداکړي

شـــاعران لـــه قیداوشـــرطه بـــې پـــرواوي

پتنګـــان ورســـره عشـــق لـــري هرګـــوره

دډیـــوې ځـــا ی کـــه مســـجد کـــه کلیســـاوي

ښـــه آهنـــګ چـــې پـــه هرسازکښـــې و ي مـــوزون د ی

کـــه ربـــاب و ي کـــه شـــپیلۍ و ي کـــه داریـــاو ي

ننـــداروا وتماشـــوته بـــه ورځـــه

دهرچاپـــه ســـاز چـــې ښـــکلی پـــه ګـــډاوي

چـــې پـــه هـــره ژبـــه وي ښـــه شعرښـــه دی

کـــه زمـــا وي کـــه دتاکـــه دبـــل چـــاوي

ښـــه تـــابلودهنرمن خوښـــوي هرڅـــوک

کـــه دچـــین وي کـــه دهندکـــه دبرمـــاوي

پـــه الفاظوکښـــې وي ډېراختلافونـــه

یولـــه بلـــه متفـــق اهـــل معنـــا وي

ددوســـتۍ کورکښـــې دتوراوســـپین فـــرق نشـــته

پـــه هرچاکښـــې چـــې وي مینـــه خـــوښ زمـــا وي

پـــه ســـپین مـــخ چـــې تـــورې زلفـــې راخـــورې شـــي

دښایســـت دډیـــوې لاښـــه تجـــلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورلـــه ســـپين ســـره ښـــه ښـــکاري ســـپين لـــه تـــوره
څـــه بـــه ښـــه وي چـــې يوبـــل ســـره پخـــلاوي

دهنرصـــــنعت اوحســـــن پـــــه عـــالم کښـــې
هريوګـــل چـــې پـــه هـــر رنـــګ کښـــې وي زيبـــاوي

ښـــکلی مـــخ لـــه هـــرې خـــواچې راښـــکاره شـــي
د الفـــــــت ســـــــترګوليدلی لاپخـــــــوا وي

دصلح نړۍ

هغـــــــه ورځ بـــــــه بختـــــــوره وي هرګـــــــوره
چـــې دســـــپينو زړونـــــه تورنـــــه وي لـــــه تـــــوره

کرکـــــه نـــــه وي يولـــــه بلـــــه محبـــــت وي
وروروولـــــــی صـــــــلح صـــــــفاوي ښـــــــه نيـــــــت وي

مرورخلـــــق يوبـــــل ســـــره پخـــــلا شـــــي
نـــه چـــې غوښـــه او چـــاړه هغـــه او داشـــي

بشـــــري دوســـــتي قايمـــــه پـــــه جهـــــان وي
خـــوښ پـــه صـــلح هـــم کـــافرهم مســـلمان وي

نـــــژادي تـــــوپيرهېڅ نـــــه وي پـــــه دنياکښـــــې
نـــه پـــه شـــرق اونـــه پـــه غـــرب نـــه امريکاکښـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

استقلال منلی حق دهرملت وي
خوقايم په ملتوکښې اخوت وي

داخورنګه سازآواز دهېوادونو
شي يوه ارکسترا د ولسونو

دګېډژونداصل واساس اصلي منظوروي
جهاني عدل وانصاف صحېح دستور وي

هرملت په هرنظرکښې وي ښاغلی
که په هررنګ وآيېن کښې وي راغلی

سړيتوب وي محترم په هرلباس کښې
په زري جاموکښې وي که په کرباس کښې

داسې وساتي هرڅوک خپل مسلکونه
چې ونکړي يوله بل سره جنګونه

ټول جهان ددوستۍ کوروي سرترسره
دجنګ ويره شي له زړونونه بهره

زورتړلی وي دصلح په قانون
مهارشوی مستت اوښان وي دجنون

تويول دوينوشرم او پېغوروي
شرمنده ذليل سرټيټی ظلم زوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ شي هرچيرته دصلح بيرغونه
شي په سمه لارروان سياستونه

دانسان زړګی له جنګ اوجګړي تورشي
توره ماته شي اوجوړورنه څه نورشي

خوله نه وي علامه دخجالت
په خدمت خولي کېدل وي شرافت

يوله بله محبت مهرباني وي
د „الفت" هيله اوفکر جهاني وي

زه له تاځني ځاريږم ته له مانه
که جداهم وي زماآيين له تانه

مينه اودوستي

مينه ګلزارته بلبلان راولي
بلوډيووته پتنګان راولي

شاه دګدازره ته نژدي کاندي
دخوارجونګړي ته سلطان راولي

که يوپه ځمکه بل اسمان کښي اوسي
ځمکي ته ستورى داسمان راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخوارعاشق ددلدارۍ دپاره

په توره شپه ماه تابان راولي

ښکلی چې ګورم ګېڼۍ مې نيسي

مينه په ماباندې پېريان راولي

ګوره په سپين مخ باندې توري زلفې

توره شپه څنګه مهرويان راولي

په ښکلومينه دهرچاراځي

خواران زما مينه په ځان راولي

دغريبانواو بې وزلو دوستي

سړی په خيراوپه احسان راولي

زړونه باغ شي ددوستۍ په هوا

دښمني زړونوته خزان راولي

دوستي دجنګ اوجګړومخه نيسي

صلح وسلام امن وامان راولي

يودوست دبل دوست دخوښۍ دپاره

خواري زحمت تکليف په ځان راولي

دتورو سپين اوسره دوستۍ خاطرته

سپين مخ سرې شونډې تورچشمان راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګوکورکښې سپین اوتورچې ګوري
درته دګډ ژوندشاهدان راولي

صلح کل

له واړه ګوره راوځه لوی جهان سره اشنا شه
خپل اوقام نه راوچت شه له انسان سره اشناشه
له هګی نه رابهرشه په قفس کښې مه اوسېږه
له دي ټيټې هواپورته له طيران سره اشناشه
دزمان مکان په قيدکښې اوسېدنه اسارت دی
محدودمه اوسه هرګوره لا مکان سره اشناشه
دبندې فکرخاوندو دوهمونو نظربنده!
که ذهنې آزادي غواړې له عرفان سره اشناشه
که دځان په شان انسان ته درېدلی يې سرکوزی
ځان دي نه دی پېژندلی له خپل ځان سره اشناشه
چې دجاه وجلال بت ته په سجده باندې نسکوريې
بې ايمانه راته ښکاري له ايمان سره اشناشه
چې سړی هرڅومره لوی شي ترځان لوی سره آشناشي
والاشان سره آشناشوې دخداي شان سره اشناشه
دجهان تاريخ ته ځيرشه دبدلون اړخونه ګوره
کُلّ يومٍ هُوَفي شأنٍ دی له هرشان سره اشناشه
اور،اوبوسره دې کاردی په خوږوترخوژوندی يې
صلح کل شه ! داضدادو، خاندان سره اشناشه

ابتکار

فراخۍ کښې خوشحالي مبتذل کاردی
په تنګسه کښې چې وي خوښ داابتکاردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوې خوښه په ډولۍ کښې ده هرګوره
رقاصې لره پراخ میدان په کاردی

یوچین کښې بل په کوټ پتلون کښې خوښ وي
ځوان دپېغلې زوږ دکونډې خریدار دی

دیارغېږکښې کښه وي هرڅوفشارونه
په همداسې مضیقه کښې خوښ دلدار دی

کوټنۍ کښې زاهد خوښ په ریاضت دی
عیش عشرت څخه بېزاره پرهېزګار دی

مجاهدحق دلارې چې هرڅوک وي
دخلیل په شانې خوښ په سره انګار دی

دکوګل په تنګ قفس کښې زړونه خوښ دي
چې لاس تنګ شي نودګېډې عمرخوار دی

ګېډو خوښ وي دکندو خولې ته چې ګوري
مین ګوره! خوښ په تنګ خوله دیار دی

ژوند

لاس به وانخلم له ژونده که مې دواړه لاسه پرې کا
ځم په سر دژوندپه لاره که مې څوک پښې ارې کا

که مې وکاږي دوه سترګې ژوندته ګورمه په مینه
زړه له ژونده نه تورېږي که ژوندون تورې تیارې کا

دنمرود په اورکه سوزم له ژوندونه بېزارنه یم
دبلاپه خوله کښې هم لا،ژوندون ماته اشارې کا

ژوندمې خوښ دی په هرحال کښې دژوندمینه راسره ده
همدغه مینه په زړه کښې راپیداښې ښې اسرې کا

ژوندقوت دی حرکت دی مخکښې تګ دی محبت دی
دژوندون دباغ بلبله شپه او ورځ دغه نارې کا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مایوسي لویه ګناه ده مرګ دی مړینه ده فناده

په امید ژوندون ته ګورم که چېرې راته تېرې کا

ژوندچې هرڅنګه وي ښه دی هرڅوک غواړي چې ژوندی وي

مګرژونددغلامۍ دې خدای برباد خاورې ایرې کا

که نورهیڅ نشئ کولئ وچ اوشنډشئ غلامانو

غلامان چې پیدانشي باداران به بیچارې کا

دمونشن دسفریوه خاطره

دلته بل رسم و رواج بله دنیا ده

مینه پټه چانه نه ده برالاده

ښکلول غېرکښې نیول دنورومخکښې

که په خوښه اورضاوي څه پرواده

په غلانه دي په ښکاره دي یاراني

نه هجران شته نه دهجرترانې

بې ریباره وصالونه شامدام دي

نشته کوډې نه تعویذنه شکراني

که په ګل پورې سینه مړي بلبله

که دشونډوښکلول وي یوله بله

نه پېغورشته نه رټل شته نه تورونه

که هرڅا له ځان سره څوک ګډوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهقانی

دهقاني خومره ښه کاردی   هردهقان سړی مالداردی

لري مېړې اوپسونه   شنه پټی اوشنه باغونه

همېشه په شنوباغچوکښې   پاس دونوپه سروکښې

نغمې اوري دبلبلو   وینې ښې غنچې دګلو

دخپل لاس له برکته   اوله خپل عالي همته

له سپېروخاوروخپل ځانته   خپل اولاداوبل انسان ته

خوندورشیان پیداکړي   داتیاره جهان رڼا کړي

وچ ډګراوبیابان   کړي شاعرته ګلستان

په خوړومېوومرغان   په ګلانو بلبلان

کړي خوشحال له خپله ځانه   ټول دده شي ثناخوانه

که غلې اوکه مېوې دي   که دګلوښې غنچې دي

که طعام که فاکهه ده   که دښه ځای ننداره ده

ددهقان دلاس اثردی   دهقاني څه لوی هنردی

ددهقان دبازو زوردی   چې نن داجهان سمسوردی

جغ اوسپاره ددهقان   آبادي ده دجهان

دادښکلوښه لباس   داد چاپه سرالماس

دبدای کورکښې سره زر   داښایسته ښکلی زیور

ددهقان دکارحاصل دی   پرې پوهېږي چې عاقل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس تہاکی ددهقان

درګوهرلاس کښې دخان

دوطن محبت

دوطن په محبت باندې قسم خورم
چې دځان له غمه زیات دوطن غم خورم
دوطن دشرف سپریم نه ویریږم
که دتوروګذارونه دم په دم خورم
داخورې، غورې ګولې دې وي دنورو
دوطن دفاع کښې زه ګولۍ دبم خورم
کفن نه غواړم دژوندجاموکښې دروم
دجنت باغ کښې مېوې رقم رقم خورم
یم پرهېزدبې ننګۍ له خوراکونو
په غیرت ګټلې شی به ولې کم خورم
دوطن داعتلاتړی یم ځکه
لکه ګل هره شپه څاڅکی دشبنم خورم
زه هغه یم چې تل ننګ په وطن خورمه
هغه نه یم چې رشوت سود اوسلم خورم

چې په سرمې دوطن خدمت منلی
څه پرواده که خپل سرلکه قلم خورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن پالنه

لکه شمع که ځان وسوزې په اورته
نوبه هله کړې رڼا مېنه اوکورته

که فرهادغوندې دې غرونه سوری نکړه
دشیرین وطن په عشق کښې یې نامتورته

په خولوېې دتندې که آبیاري کړې
دوطن دګلوباغ به کړې سمسورته

که په اوراوبوکښې تېغ غوندې غوټه شې
نوپه سربه ددښمن شې هله سورته

لکه ونه که بارنکړې په سرپېټې
وبه نه شیندې خوره مېوه هرلورته

که دبادپشان دې ځان کړسرګردانه
نوبه وچې کړې خولې له مخ دوروړته

دپنبې غوندې ځان ورکړه حلاجې ته
چې کړې پټ دخپل وطن لوڅ اوسرتورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

که دځمکې هومره لوی یې حرکت کړه

تنبلې اوسکون بوله لوی پېغورته

دوطن آب وآبرودې که شوه تویه

په سیالانوکښې به سرجګ نکړې نورته

دا اوبه چې ته یې څکې دوطن پۍ دي

نووطن بوله په شان دخپلې مورته

چاچې ایښې په دې تې درسره خوله ده

هغه خوراو ورورګڼه دسترګوتورته

هېڅکله په بدنظرورته مه ګوره

لکه ځان دهغه هم اوسه غمخورته

په „الفت“ به بېګانه اوپردي خپل کړي

وبه نکړي دغه کارپه زراوزورته

ګرانه وطنه!

ګرانه وطنه! څومره زیبایې

جنت دځمکې زړه ددنیا یې

ښاغلی تاج ته دایشیایې

وړدستایلوته په رشتیایې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لعـــــل وګوهرشـــــــته ستابدخشـــــــان کښـــــــې

تمــــــدن خورشوســــــتا پـــــه جهـــــان کښـــــې

ننګيـــــــالی تـــــــادی هروخـــــــت روزلـــــــی

ښـــــــه ښـــــــه ځوانـــــــان دی تـــــــازيږولی

کارنـــــامې ســـــتادي تـــــاريخ ســـــاتلی

ســـــتافرزندان دي څـــــومره غښـــــتلی

زمريـــــان پراتـــــه دي ســـــتاپه لمـــــن کښـــــې

تـــــل پســـــرلی وي ســـــتاپه چمـــــن کښـــــې

دوطـــــن وروڼوبياشـــــئ راپورتـــــه

دښـــمن پـــرې نـــږدئ خپـــل کلـــی کورتـــه

دتـــــورې غـــــږ مـــــوتللی هرلورتـــــه

څـــــوک تينګيـــــدی شـــــي زمـــــونږه زورتـــــه

مـــــونږ دي مـــــات کـــــړي ډېرقوتونـــــه

مـــــونږ لانـــــدې کـــــړي ډېرهېوادونـــــه

ښـــــاغلی نســـــل دآريـــــن يـــــو

يومومـــــذهب دی ديـــــووطن يـــــو

فخرمويـــــودی لکـــــه يـــــوتن يـــــو

مـــــين پـــــه هرګـــــل دخپـــــل چمـــــن يـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاه اووطن نه ټول قربانېږو

ځای دغیرت دی کله درېږو

دوطن خاوره

چې کېمابوټی پسې ګرځي څوک په سمه اوغر

دوطن خاوره ده کېماورکړئ سراغ اوخبر

له سپېروخاوروپيداکېږي څه چې غواړي بشر

که زحمت واخلي په ځان باندې اولري څه هنر

په کاراوزيارباندې له توروخاوروزرجوړېږي

دکارېګردلاس تښاکونه ګوهرجوړېږي

ستاکه خوراک دي که پوښاک واړه له خاوروپيدا

حيف وافسوس دی که آباده نکړې خپله بېديا

ياپرېږدې خاورولاندې پټ خپل معدنونه وړيا

څه چې لری وايې خلې ته په ګران قيمت له بل چا

نفت په کاله کښې تاپيپونه ګرځول ورپسې
اوبه منګی کښې وې ته تږي ګرځېدلې هسې

وړۍ زمونږدې اوشړۍ اخلوله بل ځنې تل

پوټکی زمونږ دی جوړوي ترېنه بوټونه يوبل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلان زمونږدي بويوي پې دپرديوبلبل

هرڅه لرو خو ده خالي زمونږلمن اومنګول

راشئ چې وغږووسترګې شاوخواوګورو

ښکته اوپورته سمه غرخپله صحراوګورو

خلق غرونه کيني پکښې راز راز خزانې لټوي

زمونږ ځوانان پکښې دسوو وچې خادې ټولوي

څه چې پيداکړي هغه اخلي خپلې شپې تېروي

ځمکه که کيني نورڅه نکړي جنازې ښخوي

نوروله وسپنې فولاد اوماشينونه جوړکړه

مونږ ترې ناقص اسباب اوپخ لرونه جوړکړه

سپين غر

چاويل چې کوه قاف نه   هغه خوا يوه کلا ده

ښاپيريان پکښې اوسيږي   پکښې بل شانته هوا ده

پيره دارېې يوسپين ديودی   ورنه وېره د هر چا ده

څوک پردی نشي ورتللی لاربې سخته ده بېشانه

داقصه مې اوربدلی په يووخت کښې وه له چانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پوهېږم هغه سپین دیو   داسپین غردی ننګرهارکښې

دخیبرله دروازې نه   دې خواپروت دی سخته لارکښې

بې پښتونه بل څوک نشي   ګرځېدلی دې ګلزارکښې

چې له شنوزمریوډ ک دی لري هسې لوی ځنګلونه

په هواکښې یې تل ګرځي سپین بازان کوي څارونه

ښایسته له هروطنه   اوله هرملکه زیبادی

تورنښتریې توري زلفې   تک سپین مخ یې دلېلادی

سپین سپېځلی ښکاره کیږي   ته به وایې سپین سبادی

دسپوږمۍ اودنمر کوردی ځکه هومره دی روښانه

هرسحریې له کندوه نمراخېژي له آسمانه

پاس دغره په سرځلیږي   تجلی دپلوشوده

نمرسپوږمۍ پکښې ځان ګوري   آیینه دپرښتوده

تکه سپینه رڼا بریښي   درحمت دنورورشوده

هسې ښکاري لکه داچې دملکوکوه طوروي

له اسمان نه وریدلی په دې ځای سپېڅلی نوروي

دجنت دباغ ورمۍ دي   چې هروخت دلته لګیږي

درنوستوروډیوې دي   پکښې هره شپه بلیږي

له صیاده ویره نشته   زرکې خاندي هوسیږي

دپښتون لویه ځانګوده کاڼوګټونه تیاره

خدای دې نه کاچې پردی به کله مومي ورته لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هري خواته پې بهېري جړوبی اوابشارونه
دشرابو اوعسلو پکښې شته دي ډک رودونه
ښه لمن لري سرسبزه پکښې مښت دي ولسونه

ښايسته ښې منظري دي پښتانه پې ننداري کړي
دسپين غره توري لښکري دښتروپې پېري کړي

دامتل دی پښتونکښې په لوی غره دخدای نظروي
دسپين غره دپاسه ځکه تجلی شام وسحروي
نمر لا څرک نه وي وهلی درښا هلته اثروي

کوه طورغوندي ځلېږي خوافسوس چې موسی نشته
چې الهام ورڅخه واخلي هغه لوی رهنمانشته

په باغ کښې

ښکلی باغ تازه چمن ودګلانو
شين سحراوشوروشرو دمرغانو
په سل قسمه اوازونه ښې نغمې وې
هرطرف ته دبلبلوتراني وې
يومرغه ويل داخومره ښه دنياده
ښکلی بڼ تازه ګلش تازه هواده

پـــه دې شنوپاڼوکښـــې ژونـــدډېرغنيمت دی

ددې بـــاغ خـــوږې مېـــوې څـــه لـــوی نعمـــت دی

مګرويـــره ده پـــه کارلـــه صـــيادانو

لـــه بـــې رحمـــه بـــې انصـــافه انســـانانو

تنګـــه کـــړی پـــه مـــونږ دوی دغـــه فضـــاده

ددوی وصـــف ګـــوره يســـفک الـــدما ده

يوبنـــدي کـــړي پـــه قفـــس کښـــې چـــې وېږه

بـــل پـــه ســـره اوربانـــدې نيســـي چـــې کړېږه

کاشـــکی نـــه وای پيداشـــوي انســـانان

دادسختوســـختوزړونوخاوندان

لـــه بـــل لـــوري ورتـــه غږشـــو داخـــه وايـــې

تـــه چـــې دغـــه شـــينکی بـــڼ دارنګـــه ســـتايې

داخوخپلـــه هســـې نـــه دی پيداشـــوی

انســـان ډېرزياراوزحمـــت پکښـــې ويســـتلی

کـــه انســـان نـــه وی دا بـــاغ وچـــه ميـــره ده

ښايســـته کـــړی خـــو انســـان دا منظـــره ده

بـــې باغبانـــه دغـــه بـــاغ نـــه پـــاتې کېـــږي

داګلـــش پـــه ســـپيره ډاګ بانـــدې بـــدلېږي

پـــه جهـــان کښـــې کـــه بـــې رحمـــه صـــيادان شـــته

ورســـره ډېرزيارويســـتونکی دهقانـــان شـــته

کـــه يـــووينې تويـــوي اوخـــونرېزي کـــړي

بـــل پـــه کارکښـــې شـــي خـــولې عرقرېـــزي کـــړي

ديـــوه لاس کښـــې کـــه تـــوره اوټوپـــک دی

دبـــل لاس ګـــوره تناکوڅخـــه ډک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای په سروګلومینو نندارچیانو
هېروئ مه کاراوزیاردباغبانانو
دهقانان لري په تاسوډېرحقونه
دهمدوی دلاس پیدادی داګلونه

آزادي

په شړی کښې نه یم زه آزاد فقیر
نه وربښموکښې چینجی غوندې اسیر
په خمتاکښې حرازاد نه دی سل ځله
له غلامه چې لباس یې وي حریر
دوژغنوپه کېږدی کښې که آزاد یم
یووبښته به یې ورنکړم په کشمیر
په ویجاړه کښې مرغه ځاله کښې خوښ وي
په قفس کښې دسرو زرووي زهیر
چې مرغان په هواوینم چرګ په ځمکه
راته یاد داسارت شي بدتاثیر
همېشه اسیرمرغه دي خوړل شوي
اوبښکې یې بالښت دخان اومیر
له لیندی داسارته چې څوک خلاص شي
بې وزروپه هواځي لکه تیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزړه شکوه

ګلونـــــه ډېــــردي ګلرخـــــان نشــــته | دګلوخواکښـــــې بلـــــبلان نشـــــته
ننـــــداري شـــــته دي ســــترګوردپاره | دســــــــترګوروقدردان نشــــــــته
مطلـــب دپـــاره تـــګ راتـــګ ډېـــردي | مینـــه پـــالونکی آشـــنایان نشـــته
پـــه بـــاغ وبـــڼ کښـــې تـــازګي ګـــورم | تـــازه فکرونـــه نـــن زمـــان نشـــته
دلوبومنډومیـــــــــدان جوړشـــــــــوی | میـــــدان دفکردجـــــولان نشـــــته
پـــه ادیـــرو بـــه ګـــلان راشـــنه شـــي | پـــه مړوتاثیرنوردبـــــاران نشـــــته
پـه خولـه ډېرښـه دی زړه پـې ښـه نـه دی | ښـه فکـر نشـته ښـه ګمـان نشـته
مـــین پـــه ګټـــه زړه شـــي دګټـــې | ســنګدلان ډېــردي مــوم دلان نشــته
دزوراو زروغلامـــــــــان ډېـــــــــردي | دلتـــــه دزروصـــــاحبان نشــــــته

هـــــــــوا هـــــــــوس کـــــــــړه خلـــــــــق مریونـــــــــه
آزاد هـــــــــوس نـــــــــه یوانســـــــــان نشـــــــــته

دژوند ډیوه

شـــــــــپه دوصـــــــــل وه مجلـــــــــس ودیـــــــــارانو
دمینـــــــــــــــو د دردمنـــــــــــــــو رنځورانـــــــــــــــو
دژونـــــــدون ډیـــــــوه دعشـــــــق پـــــــه اور رڼـــــــا وه
دخلـــــــــــوت کورکښـــــــــــې دحســـــــــــن تجـــــــــــلاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کتل مې له کوم لوری پتنګ راغی
لوغړن او تلولی په غورځنګ راغی

ډیربېتابه و چې ځان ستي په اورکړي
سمدلاسه ځان په اوربانديې نسکورکړي

دتن پېټی له خپل ځانه کاندې لرې
کړي پیداځانته دروح نورې وزرې

کوم زړه سواندی ورته ویلی ګوره سوزې
ژوندون ښه دی په دنیاکښې یوځوروځې

دومره پاتې شه چې ووینی سباته
په رڼاورځ یوځل وګوری دنیا ته

پتنګ ووې زه مین په دې رڼا یم
له قدیمه په ډیوه باندې شیدایم

زما ژوند لکه ډیوه دځان سیز ل دی
ځان ساتل له سوزېدونه مړه کېد ل دی

ډیوه هغه وخت ژوندی وي چې بلېږي
مري هغه وخت چې له اورخخه بېلېږي

زمونږ مړګ اوژوندله نوروفرق لرینه
له سېزلو نه نجات دی زمونږ مړینه

سوزوساز د زندګۍ ښه تماشاده
بې رڼا اوسېدل مړینه اوفناده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دعشق له نوراوناره نه ویرېږم

دخلیل په شانی سرولمبوته لویږم

پسرلی راغلی

باغوانه زېری مې درباندې پسرلی راغلی

وخت دګلانواوموسم ډېرګلالی راغلی

داپه سحرکښې غوړېدلی دګلاب غوټۍ ده

که دښادۍ په ورځ دسروزروتالی راغلی

دغه شنې پاڼې دي چې ځان پکښې سوسن پټ کړی

که له جنته دخلعت ښایسته کالی راغلی

بلبله ګرزي خپل پردی باندې دازېری کوي

چې ګل ته ګورئ بیازماښایسته لالی راغلی

اوزي صحراته ښایسته جونی ګلانوپسې

دفرش دپاره غرو رغوته شنیلی راغلی

بیا د"الفت" اومحبت ناري بلبله وهي

په ګرمجوشۍ کښې بهارخومره بریالی راغلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبهار فيض

پسرلی بیاراغی وطن ته له فيضانه سره
بيايې راوړی ډېرګلونه دي له ځانه سره

په يوه مياشت کښې ګوره حمل(۱) په غوايي شي بدل
پسرلی دغسې کومک کړي له دهقانه سره

واړه جهان ګل وګلزارشه دبهارله فيضه
مينه پيداشوه دهرچاله دې جهانه سره

په غرو رغوکښې دګلانو چمنونه وينم
سل آفرينه په بهارله دې احسانه سره

دغوتۍ زړه په باغ کښې تنګ شه دصحراپه ارمان
ريدي دامان ته دي وتلي ارغوانه سره

زمکې آغوستی سرترپايه شنه جامه دجنت
ځکه سيالي کوي له شنه ډنډ داسمانه سره

چې شنه پټي سمسورباغونه دلته هلته وينم
دهقانه ستا دې کور ودان وي له باغوانه سره

---

۱ : دپسرلی لومړی مياشت حمل او دوهمه ثورده چې حمل په لږ لفظي تغيرورغومی اودګېډی بچی ته وايې اوثور دغوايې په معنی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخزان سندره

خزان راغی رنګ وبوی لاړه له ګله
ځکه چېرته غلی شوېده بلبله

داشني پاڼې ورځ په ورځ ګوره زېړېږي
سرسبزي اوتازه ګي بې وبايلله

پاڼې رېږدي لکه زړونه دخوارانو
دخزان سېره سېلۍ ولګېدله

زېړې پاڼې چې رېږي خوراليږي
ځکه اخلي رخصتونه يوله بله

هغه پاڼه سېلۍ وېوړه کومې خواته
چې زما اوستا په سرسوری کېدله
او س کابل دخوارغريب ټاټوبی نه دی
ګذاره په دې هواکښې شوه مشکله

له کابله د خوارانوکډې ليږدي
ننګرهاره! ته اوس ښه يې له کابله

چې هرڅوک پناه دروړي په بده ورځ کښې
ته يې ساتې ديخنۍ له چپاوله

ستاوبه لکه غومبسې چيچل نه کا
ستا هواده بې آزاره معتدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاساتلی تازه ګي اوسرسبزي ده

دګل پاڼه دي خزان نه وژغورله

دکابل خوبان طواف ستادګلشن کړي

ګل دي اخلي خراجونه له وربله

بډايان دي هم هواته هوسيږي

درروان دي ګرنډيوکښې په ځغله

تل سمسوراوسه لغمان اوننګرهاره

برکت اوخيردي زيات شه يوپه سله

زيرنارنج دي په شنوپاڼوکښې داوايي

په خزان کښې مې بهارګوره عاقله

دمني خاطره

دخزان تابلوري څومره رنګونه

راشئ! وګورئ دزيړرنګ عالمونه

داچې باغ کښې طلايي رنګونه وينئ

که پوهيږئ خپل قيمت نيي باغونه

☆ ☆ ☆

خزان راغی منظره دباغ شوه بله

ونوبوټوطلايي کړه جامه خپله

په طلاؤ کښې ډوب شويدي باغونه

په دولت مينه مه ګوره ورځغله

☆ ☆ ☆

ساړه راغله زيړې پاڼې راتوييږي

سوړتنور دغريبانو پرې تودېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګرمۍ کښې که يخ سيورى دراحت و
په سړوکښې سره لمه ده چې بلېږي

☆ ☆ ☆

کله ګل کله مېوه وي په باغوکښې
کله سيورى کله اوروي په دېروکښې
کله پاڼي دي په کارکله لرګى
هرڅه شته دي دباغونوپه کوروکښې

☆ ☆ ☆

په وربل باندې ګرد

خاورې شومه نومې څاى پاس په وربل شه
له دې رشکه په ګلشن کښې مړاوې ګل شه
دلاله زړګى شه تورله ډېره غمه
له ناکامه دصحرالورته مايل شه
نرګس زېړشه له ارمانه شينکى باغ کښې
چې داڅاى وحق زما ولې دبل شه
آسمان هم له قهره شين شه چې داولې
په معنې کښې جنګ له مانه يوپه سل شه
دعاشق برى په عجزاوپه نيازدى
چاچې کړله سرلويى راته خجل شه
زاهدقرب غوښته په زوردعمل باندې
همدغه عمل دده مخکښې حايل شه
داخاکي تن چې چاخاورې کړپه عشق کښې
د ,,الفت“ په ژبه داسې وستايل شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسن جلوه

په غروردحسن نمروخوت آسمان ته
ژرراپرېووت چې پې ستا ښه بشرولید
دنرګس سترګې خوستا په لورکړې دي
په ګلشن کښې مې چې نن مازديګرولید
نه تنهابلبل له عشقه ناقراردی
سرګردان مې نسيم هم نن سحرولید
دعشق دام دی هرطرف ته غوړېدلی
خوپکښې مې بندصاحب دنظرولید
په طلسم رانه حسن زړګی وېوړ
نازمکیزکښې مې دسحراثرولید
راخرګنددعشق قوت اوزورشه هله
چې محمود غوندې سلطان مې نوکرولید
دواړه وروځې یې لیندی بانه یې غشی
مسلح مې نن دحسن افسرولید
لاربښودونکی که دعشق درته په کاروي
ما „الفت“ ددغې لارې رهبرولید

ملت او مملکت

یوه باغ کښې وې ولاړې دېرې ونې
هره پاڼه یې لایقه دستاینې
خواپه خواغاړه په غاړه خوله په خوله وې
له یوې خاورې پیداديوکاله وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوې ویالې اوبه ورته راتللې

په یوه هواکښې ټولې لوېدلې

ددې ټولوې وخزان اویوبهار و

ښه اوبدې وشریک یوې واکدارو

ځینې جګې ځینې ټیټې کوزوپاس وې

لکه ګوتې دیوه وجوددلاس وې

چامېوه لرله چا ښایسته ګلونه

دچاسیوري و ډېرښه دچاقدونه

چنارلوی وشفتالو لکه ماشوم و

دمڼې اوناک توپیرله ورا معلوم و

له یوه سره لویې وه نورڅه نه و

بل سره رنګونه ښه خوندونه ښه و

دمرغانونغمې وې پکښې څوورازه

هرمرغه موپېژانده له خپل اوازه

رنګارنګ ګلونه و یوه چمن کښې

لکه وي چې ولسونه په وطن کښې

هریوبوټی پخپل ځای کښې سربلندو

دباغبان سترګوکښې هریوارجمندو

په حقونوکښې یې نه وڅه توپیر

مالیاروپه هرې ونې ډېرزهیر

یوله بله یې په هرحال کښې شرکت و

په تمامه معنی یوصحیح ملت و

لکه باغ یوملکت وګڼه وروره

پکښې هرقسم ګلونه بوټي ګوره

ونې ډېرې خوباغ یودی که پوهېږې

که کوې بل رنګه فکرډېرغولېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه سکه وروڼه لري بېل بېل نومونه
بېل رنګونه بېل غرونه بېل خويونه

مګر دواړه اوسېدونکی ديو کور وي
ديوې سترګې په کورکښې سپين او تور وي

لوی افتخار

زمانه ږدي په هغه سر دافتخار تاجونه
چې يې په سروي رسولی ډېر مشکل کارونه

په ډېرې لوېې قربانۍ پيداشي لوی حقونه
خوشې په خوشې هېڅوک نه کټي درانه نومونه

کارونه ډېر دي خو هر کار کوره شهکارنه دی
له خپله سره تېر بدل څه اسان کارنه دی

سرور کول دخپل ولس دسردارۍ دپاره
داستبداد او استعمار دبربادۍ دپاره

دحق ګټلو او دخپلې آزادۍ دپاره
دننګ ناموس دحفاظت او سرلوړۍ دپاره

هغه ګران کارد ی چې ښاغلي ننګيالي يې کوي
په آزادۍ مين ځوانان او توريالي يې کوي

مري عالمونه هره مړينه افتخارنه دی
دهر چا مرګ دشجاعت او عشق يادګارنه دی

دپتنګ مرګ دمچ مېږي مرګ غونډې خوارنه دی
په هېڅ مذهب کښې برابر حلال مردارنه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمنصورمرګ به ستايل کېږي په دنياکښې مدام
په هرنظرکښې به حقيروي مرګ او ژوندد غلام

په ځان وژلوکښې ژوندون دنام وننګ وینمه
لوی افتخاردآزادۍ دپاره جنګ وینمه

ډېره شانداره کارنامه په هغه درنګ وینمه
چې دمظلوم لاس دظالم په وينو رنګ وینمه

هلته چې ظلم، تجاوز، فرعونيت وي ولاړ
په مقابل کښې پې همت، ننګ وغيرت وي ولاړ

حقيقت تريخ دی مګرزه انکارکولی نشم
جهان مې وينې چې زه ځان قربانولی نشم
دپښتنو درانه نومونه ښه ساتلی نشم
دپنجابي مخکښې په برېتولاس وهلی نشم
ډېرپورته ګورم چې دپلارنيکه يادګارته ګورم
ډېرښکته ګورم چې خپل تيټ ژونداو روزګارته ګورم

اوس له پښتو نه دچاويره دچاډارنشته
هغه غيرت هغه هيبت هغه وقارنشته
په زروتنوکښې يوتن هم فداکارنشته
ځکه په حق دپښتنو باندې اقرارنشته
هغه به څه وي چې خپل حق په چامنلی نشي
يادخپل حق دپاره ځان قربانولی نه نشي

په باجوړباندې راغلی څه بلاوینمه

له باجوړنه جوړه شوی کربلاوینمه

په پاک نامه ډېره ناپاکه نارواوینمه

دبل په زورمسته مغروره مارشالاوینمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دباجوړپه کلی کورکه نن بمونه اوري
دباجوړيو په مړانه رحمتونه اوري
پښتونستان هم اراده داستقلال لري
دمراکش په شان په مخکښې لوی جنجال لري

لکه تونس الجزایردمظلوم حال لري
هغه مقصداوهغه فکرهغه خیال لري

خوپښتانه په قربانۍ کښې لږ نیمګړې وینم
دغه دتېروخت توریالي څه قدرسترې وینم

ویده ګوجر

دسیندپه غاړه په شنه ورشوکښې
ګڼوځنګلوکښې په شنو دروکښې
یو دوه ګوجرومېښې پوولې
هریوه خپلې مېښې روزلې
نه یې بل کارونه نورغمونه
نه ورسره و نورنورفکرونه
تمامه ورځ به دمېښوڅارو
دشپې به هم لاوېښ اوبېدارو
پس له خوورځووخت دلنګون شه
پام دګوجرو زیات له پرون شه
څوک چې ساتونکی اونګهبان وي
یوساعت خوب یې زیان اوتاوان وي
هغه هېڅکله نکړي خوبونه
غفلت لوی عیب وي له یوه شپونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوجرو ځکه شپې رونې ولې
شپې یې په ویښه سباکولې
وروسته دخوشپوله بیدارۍ نه
کوجرستومان شوه له بېخوبۍ نه
خوب ډېرغالب شه په دواړو باندې
لکه غلیم چې هجوم وکاندی
یوتن خوب ویوړنصیب یې خوارو
هغه بل ویښ و بخت یې بیدارو
د دواړومېښې وزیرېدلې
سپوږمۍ اوستورووړته کتلې
چې ویښ کوجرکړې مېښ کتېۍ ټولې
له خپلومېښولاندې راټولې
څه یې چې ټول کړه هغه یې خپل شوه
نرکټۍ واړه دهغه بل شوه
هغه چې ویښ شوسباله خوبه
ویې لیدله دارنګه لوبه
تپوس یې وکړله خپل ملګری
دامې په برخه څه رسېدلی
داسې قسمت ته خوحیراني ده
دارنګه برخه نه آسماني ده
ملګری ووی چې خوب کوینه
مېښې یې نر نرکټۍ راوړینه
څوک چې پاسبان وي اوکړي خوبونه
ورپسې جوړشي بیامتلونه

ناڅاپي کانی

یوه ویلې ماپه عمرکښې آسمانه
چاسره بدنه دی کړی بې احسانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احترام مې تل ساتلی دانسان دی

شفقت مې مدام کړی په حیوان دی

ښه مې کړی څوک مې نه دی آزار کړی

رانه خوښ دي همسایه اوټول وګړي

بدمې چاته کله نه دی رسېدلی

په درنه سترګه مې هرچاته کتلی

په دې حال کښې هم زه روغ نه پاتې کېږم

دتقدیرپه غشی بې ګناه لګېږم

یوناڅاپه راځي کاڼی له هوا

نلري دبې ګناهوڅه پروا

لوېږي زما په سرله لاسه دتقدیر

په آزارکښې زما نه کوي تقصیر

بې سببه رسېږي راته ضرر

تصادف دی بېشعوراوبې خبر

ماکوم بدکړی چې وینمه جزانن

زه دچاله لاسه وکړمه ژړانن

بل پرې غږکړخبرنه یې له خپل ځانه

شکایت کړې له تقدیراوله آسمانه

تابه هم کله وي کاڼی غورځولی

یوناڅاپه به په چاوي لګېدلی

درپه یادکړه ټول جزیات دخپل عمل

دی دهرچاخپل عمل دلارې مل

کایناتوکښې دی پروت ښه انتظام

سنجیده دي دتقدیرواړه احکام

بې شعوره چې ونه ګڼې فلک

مقرردی هریوکارته یوملک

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رسيږي درته هرڅه لړاوډېر
دهغه سبب وي پټ درنه ياهېر

ته يې بولې بې سبب اوبې علته
خبرنه يې دتقديرله پټ حكمته

بدمدام درته له خپل لاسه رسيږي
اورله خپلې لمن شامدام لګيږي

ښه رسيږي درته تل له لويه خدايه
چې راضي نشې هېڅكله له همايه

ته پخپل عمل لانورهم نګران شه
دتقديرپه كاروباندې نېك ګمان شه

چې سړى لړڅه په فكردتحقيق شه
خپلوټولوحركاتوكښې عميق شه

ورپه يادشوه يوه ورځ چې ده بې پامه
غورځولي ويوكانۍ له خپل بامه

يوناڅاپه ولويدلی په چاباندې
چې ولاړوبې خبره ټيټ دلاندې

همداكانۍ وهغه سړى ساتلى
له خپل ځان سره يې ډېروګرزولى

چې پرې واخلي انتقام له هغه چا
چې يې دى وپرې ويشتلى بې ګناه

لاس يې برنشو موده شوه ډېره تېره
قهريې سوړشووبلې ځه تېره په تېره

زه هغه ومه ويتشلى خوپه سهوه
ښه به داوي چې اوس وكړم ورته عفوه

نوويې كانۍ له خپل كوره كړ ګذار
خبرنه وچې راځي څوک په دې لار

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې لګېږي هغه څوک چې په خطا
خلق ولي اوځان بولي بې ګناه
دقدرت کارونه واړه دغه شان
په تدبیراوانتظام لري جریان
بې احتیاطه که څوک وکړي حرکت
که دی نه وي بل هم نه دی ملامت

له تقدیره شته هرقسم تلک
دمظلوم انتقام اخلي تل فلک
ته جزاله خپل عمل سره تله
که دې ولیدتفاوت وکړه ګله
نبه اوبدانسان ټول دی په حساب
بې سببه چاته نه رسي عذاب
مکافات وي له عمله ځني زیات
یوپه لسه لري اجرحسنات
خوجزا دبدونه وي تېټ وپاس
په احتیاط خوځوه دلته پښه اولاس

څه چې وکړي هغه به ریبي تل
هرڅوک اوري په جواب کښې خپل ویل
داحسان جزابه ووینی احسان
دبدی جزابه هم درکړي آسمان
نوردې خوښه چې اغزي کرې که ګل
بې کرنې مه کړه طمع دحاصل
تفاوت لري حاصل کښې هره ځمکه
ته دې خپل زړګی دکردپاره نبه که
پکښې وکړه نبه تخم د„الفت“
نو به ووینې له هرچامحبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپل خدای سره اخلاص په زړه کښې ساته
له مخلوق سره یې هم کړه مینه زیاته

ټګی اوریا

تادکوم فرعون دظلم سحرمات کړ
چې په لاس کښې ګرځوي ښکلی امسا
د کاغذ په ګل بلبلې نه ټولیږي
راشه پرېږده نورکارونه دریا
اورلړونی غوندې سوی اوتک توریې
امیدمه له دخپلې زرغونتیا
ښه اوبدحق وناحق چې معلوم نشي
توره شپه ده ورته مه وایه سبا
چې له نوکه ترکوټیه ټول غرض دی
دانسان په نوم یادیږي څه بلا
خپله ګټه اوضررخیروشربولي
دانسان دقضاوت دغه معنا
انسان څوک دی زه یې دومره پېژنمه
چې حیوان نه بېلوي ځان په وینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق ناحق کړي باطل حق کړي په ویلو
نوم پري کښیږدي درواا وناروا
عقل څه دی منطق څه دی حکمت څه دی
غول دیوه بل په هغه دا
کله خوښ کله غمجن کله حیران شم
دادنیاده ګډه وډه تماشا
په حراموناروا سړی ته ورشي
څه لولۍ اوبې حیاده دادنیا

عاقبت

عاقبت به یې سېلاب داوښکویوسي
چې خواران اوغریبان چاژړولي
نن سبا به داقبا ل له تیلۍ کوزشي
چاچې ستړی اوستومانه څغلولي
زمانه به یې دنورو خندنی کا
چې یې هروخت په خوارانو دي خندلي
شنه چمن کښې به په ګلوخزان راشي
بلبلان یې چې په باغ کښې کړولي
له دې خړآسمانه هروخت ږلۍ اوري
وړي سېلاب دزمانې واړه ښاغلي
دښایست بهارڅو ورځې وي دنیاکښې
بیاله نازه راکوزیږي نازولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې دهرهرخه تلوني دي پوهېږم
ځکه ماترېنه لاسونه دي وينځلي
هريوباغ چې راسپرلی دي ګلونه
دخزان سيلۍ في الحاله رژولي
لمر، سپوږمۍ ددې آسمان په خوکرته

تيت وپاس خړاوروښانه ماليدلي

ځکه مازره بل عالم پوري تړلی

دی دنيا ته مې په بل نظرکتلی

زما حال

تپه تياره ده زه رڼا ته انتظارلرمه   خومره ډېرکارلرمه
بمه پښيا بل اوپه لارکښې خنډوخارلرمه   بېره تلوارلرمه

ملکري تللي زه ويده پاتې بېدياکښې بمه   غره اوصحراکښې بمه
واړه سپاره دي يوزه پلی په شابارلرمه   يوګودی جوارلرمه

نورپه موټروکښې په منډه لکه برق تېرېږي   په لارکښې نه درېږي
زماپه مخکښې دی ګوډ خرتل خبردارلرمه   خداېږو ډېرعارلرمه

هرچاپه برق باندې کوټه کړله توده اورڼا   هم راډيوپرې ګويا
زه لاتراوسه دتيلی په دکان کارلرمه   ورته جارجارلرمه

هريوميدان کښې دی ولاړکوي اظهاردکمال   اودخپل جاه و جلال
زه هيڅ شی نلرم په تېروافتخارلرمه   دمړوشمارلرمه

لاس اوپښې سترګې لرمه شم هرکارکولی   زياراوزحمت ويستلی
کسب وکارنکړم چې غني دولتمن پلارلرمه   پري اعتبارلرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامیدرڼا

نوی دوردی راغلی — یوه نوی رڼا وینم
دازوړحال نه پاتې کېږي — چې دوخت تقاضا وینم
توره شپه په ختمېدوده — رڼا پې دسبا وینم
نوی ژوندراځي هرګوره — نوی نوی هوا وینم

تحول دی چې رادرومي دافغان اوپښتون کورته
ښه موسم دتکامل دی ځئ چې ځودکمال لورته

زما نه راوړي هروخت کښې — نوی نوی پیغامونه
معلم دزماني تل — راکوي نوی درسونه
دادنیا یوپوهنتون دی — شاګردان پې ولسونه
تاڅه زده کړه له دې عصره — ای افغانه ای پښتونه!

امتحان دې ډېرنژدې دی چې به څه درنه جوړېږي
هغه ورځ ده اوس راغلې چې احوال دې معلومېږي

سوال دمرګ او دژوندپېښ دی — مګرستاپوهول ګران دی
ته لاپروت پې په تیاره کښې — نورسپوږمۍ ته ځي روان دي
داسې ژوند دی ستا په برخه — چې نورټول ترې ګرېزان دي
لږڅه وغوړوه سترګې — چې ته څه یې نورڅه شان دي

ستا په مخ کښې لا خره وینم خاروی ځي له تانه واړندې
ستا رفتارکه همدغه وي خره به وخاندي درباندې

لمره!

په سپین مخ دې دهجران شپه سباکېږي
په رڼا دې زمونږ مخه رڼا کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

باغ وبڼ ددې جهان په تاسموردی
بې له تادځمکې مخ چې ګورم توردی

نتیجه ستا درڼا زمونږ ژوندون دی
ستا نظام ته حیران شوی افلاطون دی

تاکتلی په تاوده نظردنیاته
داجهان دې ښایسته کړی دی هرچاته

زمونږ زړوکښې ایښی تادژوندګرمي ده
ورکه کړی تازمونږ هره خامي ده

ددې ځمکې هریوبوټی لویوې ته
دباغو خامې مېوې راپخوې ته

لویول اوپخول ستا مشغولاده
ستااثر لاندې خدای کړی دادنیاده

سپینې واورې دې اوبه کړې غرو رغوکښې
بیادې کړه روان رودونه په شېلوکښې

تادا ورځې کړې رڼا زمونږ دپاره
چې مونږ واخلوښه حاصل له خپله کاره

دا وطن دی ستامشرق ته زمونږ لمرېې
ته په اصل کښې غټ ستوری دباخترېې

ځکه دلته ستا تاثیرله بل هېواده
یوپه لسه وینم زیات دژوندبنیاده!

پیداشوي په دې ځای کښې آرین دي
دپوهانوښه ځانګوهمداوطن دی

آبادي دبلخ هرچاته ده څرګنده
له زړو آثارودکه ده داکنده

نورومونږ ځنې اخیستي تل الهام دی
مونږ دېرمخکښې آباد کړی خپل باګرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالیدلی دی بامیان اوهده دواړه
درته ګوري هندوکش په هسکه غاړه
خیرخانه ده که غزنی که سرخ کوتل دی
منډی ګک اولښکرګاه روښان مشعل دی
وه زمونږ ډیوه په هروخت کښې روښانه
درویزه کړی هرچا زمونږ له خوانه

دوطن ترانه

وطن دی کورزمونږ دسترګوتورزمونږ
اوبه یې دي لکه شودې دخپلې مورزمونږ
وطن دی کور زمونږ
دوطن خاورې دي زر، تري پیداکیږي ثمر
دی نمک خوردې وطن پلاردی که مور زمونږ
وطن دی کورزمونږ
که یې آباد نکړوخپل ځان به ښاد نکړو
ددې کاله ده خرابي یولوی پېغورزمونږ
وطن دی کور زمونږ
په کاراوزیارد هرچا جوړیږي ښکلی دنیا
دوطن سترګې منتظرې دي په لورزمونږ
وطن دی کور زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ چې وکړو خدمت په ځان قبول کړو زحمت

کوي خدمت دخپل وطن ګاونډيان نورزمونږ

وطن دی کور زمونږ

راکوي مونږته وطن هرڅه چې غواړي بدن

آب ودانه ده دوطن قوت او زور زمونږ

وطن دی کور زمونږ

په مونږ حقونه لري هررازپورونه لري

بايدچې داحق کړي اداوروي که خورزمونږ

وطن دی کور زمونږ

وطن محبوب دی زمونږ ،وطن مطلوب دی زمونږ

که يې ونه ساتوله نورو،مخ دی تورزمونږ

وطن دی کور زمونږ

په دې هوا لوبيږو په دې مينا مستيږو

خدای دې مدام لري داباغ وبڼ سمسورزمونږ

وطن دی کور زمونږ

دافغان ترانه

تل دې سرونه زمونږ اوچت وي

تل دې ساتلی پت اوعزت وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هروخـــــــــت دې دلتــــــــه شـــــــان وشــــــــوکت وي

ننـــــــــګ وغیـــــــــرت دې زمــــــــــونږ دولــــــــــت وي

دوطـــــــــن عشـــــــــق دې وي زمــــــــــونږ زړوکښــــــــــې
ځــــــــــــای دې دده وي دقـــــــــــــام لیموکښــــــــــې

تـــــل دې افغـــــان وي تـــــل دې افغـــــان وي بیـــرغ زمـــونږ دې لـــوړ پـــه جهـــان وي

افغانســــــــــــــتانه تـــــــــــــــل دې ودان پــــــــــــې

لــــــــــه غلیمـــــــــانو دې پــــــــــه امـــــــــان پـــــــې

تـــــــه دې ســـــــرلوړی تـــــــل پـــــــه جهـــــان پـــــې

زمــــــونږه ځــــــان پــــــې پـــــــه مــــــونږه ګــــــران پــــــې

هرځـــــــــه بــــــــه ځــــــــارکړو ســـــــــتا لـــــــــه هوانـــــــــه

ســــــــــــتاله عزتــــــــــــه لــــــــــــه اعتلانـــــــــــــه

تـــــل دې افغـــــان وي تـــــل دې افغـــــان وي بیـــرغ زمـــونږ دې لوړپـــه جهـــان وي

پـــــه حـــــــق مــــــین یــــــو د حــــــق پـــــه خوایـــــو

دښــــــــــــمن دظلــــــــــــم دنــــــــــــاروا یــــــــــــو

آزادي ســـــــــــــــــــــــــاتو آزادي ســــــــــــــــــــــــتایو

ســــــــــرپه وطــــــــــن ږدو پــــــــــه ننــــــــــګ فــــــــــدایو

نــــــــــه ظالمـــــــــان یونـــــــــه مظلومـــــــــان یـــــــــو

ښـــــــــاغلی نســـــــــل مــــــــــونږ دافغـــــــــان یـــــــــو

تـــــل دې افغـــــان وي تـــــل دې افغـــــان وي بیـــرغ زمـــونږ دې لوړپـــه جهـــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیوالی ترانه

دیوه وطن اولادیو   تېرله سره په هېواد یو
دافغان په نامه یادیو   بختوریوچي آزاد یو

دا وطن دی په مونږ ګران
داوطن دی دافغان

په یوه نامه یادېږو   په یوه بېرغ ټولېږو
یوله بله نه بېلېږو   په یوه وطن ځارېږو

ټول منو دخدای فرمان
داموعهداوپیمان
آزادي زمونږ لېلاده   آزادي په مونږ شیدا ده
راسره لویه سودا ده   په لوی خدای زمونږ ویساده

ساتوخپل شرف اوشان
دوطن نام ونښان

دمعارف ترانه

دجهل دوره تېره شوه داعصردعرفان دی
بې علمه ژوندون ګران دی

په حق پسې روان یو   دعلم پتنګان یو   دجهل دښمنان یو

لښکردمعارف یولوړزمونږ نام ونشان دی
بې علمه ژوندون ګران دی

په زده کړه اوښونه   دحق کووپالنه   دخپل وطن روزنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ ګرانه وطنه داموعهداوپیمان دی
بي علمه ژوندون ګران دی

دعلم په ځانګوکښي   دعقل په کوڅوکښي   په غیره دپښتوکښي

لوی شوي یومونږ واړه خپل وطن رابانديګران دی
بي علمه ژوندون ګران دی

روان مخ په رڼا یو   مین په اعتلا یو   دهرمرض دوایو

په لوردترقی ځو رهنمازمونږ قرآن دی
بي علمه ژوندون ګران دی

دغیرت سندره

مونږ پښتانه یو د غیرت په ځای کښي سرورکوو — هم مال ل وزرورکوو
دظالمانو جواب هروخت په خنجرورکوو — ورته خبرورکوو
مخ ګرځول دجنګ میدان نه مونږ ته دین نه وایي — ملی آیین نه وایي
مونږ خپلوتوروته دسروینوجوهرورکوو — اب دخطرورکوو
وطن ساتنه حق پالنه وظیفه ده زمونږ — دافریضه ده زمونږ
دخپلواکی درس خپل اولادته مکرر ورکوو — دغه هنرورکوو
سرورکول دخپل ولس دسرداری دپاره — دآزادی دپاره
دپښتون کاردی ځکه لاس کښي توره سپرورکوو — زړه زرور ورکوو
تجاوز نه کووپه نوروباداري نه کوو — ستمګاري نه کوو
دښه سلوک امتحان هرچانه بهترورکوو — په وطن سرورکوو
دآزادی دښمن چي هرڅوک وي ناښاددي وي — خواروبربادديوي
مونږ دپنجري اسیرمرغه ته بال وپرورکوو — آزاد وزر ورکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعمارچیان

جالونه شته دامونه شته بانښې لري تازیان لري
پښتونه ستا نیوو لره مارشال دپاکستان لري

سیسی ولي هوسی ولي وړې وړې مرغی ولي
ددوی له دامه خلاص نه دي هغه سیندچې مایان لري

دوسپنوپنجرې لري قفس غوندې کوټی لري
له بې ګناه مرغانو نه بېشماره اسیران لري

غرڅه ترې تښتېدی نشي مرغه ترې الوتی نشي
هېڅ وارېې خطانه دومي پخې سترګې ښکاریان لري

که زاڼې په هواکښې وي که زرکې په خنداکښې وي
هېڅ رحم په چانه کوي سخت زړه لکه سندان لري

څه جال لاندې راغلي دي څه لوموکښې نښتي دي
ددوی له لاسه وینوکښې شټکی ډېرمرغان لري

نیول کوي وژل کوي په اورکباب کوي
وریتې مرغی په هروخت کښې په سر د دسترخوان لري

په هرپټې کښې وینمه صیاد دام غوړولی دی
په غرونوکښې لیوان لري ښاروکښې قصابان لري

علم او معنا

بې معنی کله پټېږي په لباس کښې
عیب یې ښکاري په تن پټ اوکه لغړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایسته لباس په غاړه دبې علمو
که هرڅومره ښکلی ښکاري تش انګېړدی
که بې علمه چاپکړی سپینه ترلی
چې دبحث مجلس جوړشي رنګ بې ژېړدی
بې کما ل که لري ما ل هرڅومره ډېر
له احتیاجه نه خلاصیږي بل ته اړدی
که اغوستی بې پوټکی دسموروي
خلق بې پیژني له ستر ګوچې ګیدړدی
چې عالي فکرلري اولوړهمت څوک
باور وکړه چې له هرچاځني لوړ دی
که په هرلباس کښې علم ځان ښکاره کا
د تعظیم او احترام دقدر وړدی
بحرډک له مرغلرو چوپ روان وي
دبې آبه خلقو خوی لکه دچړدی

دپلار توره

په چت کښې وینم زړه توره د پلار
دبابا ګانو اونیکونو یاد ګار
توریالی نشته چې څه کارترې واخلي
توره بې قدره شي چې نه وي تورمار
له تیکی ډېرعمروتلی نه ده
اوس له نظره غورځولی روزګار
آب وتاب نلري جوهرنلري
بې آبه ځکه شوه چې نه ده په کار
یو وخت یې ډېرشان وشوکت درلوده
تېره خنجرونوم یې و ذوالفقار
دغسې نه وه چې داوس یې وینم
په ډېروزړونوکښې یې ایښی و ډار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلیم سترګه سوزېده ورځینې

په غزاګانو کښې بې نه ومدار

اوس دلرګی په شان په چت کښې اېښی

نه وینې خوب کښې هغه لیل ونهار

هیڅ په کارنه ده وخت بې لاړه تېرشه

خوته بې بوله تاریخي افتخار

چې زماني نه څوک شي روسته پاتې

شي تاریخي افتخار دغسې خوار

نه ځي

دروندوالی غرونه ، پښتونواله پښتنونه نه ځي

توروالی شپو نه رڼايې دلمر شغلونه نه ځي

دآزادۍ په لارکښې سراوما ل که لاړشي زمونږ

مونږ پتنګان یوپتنګا ن بلوډېوو نه نه ځي

څو قرنه کېږي توره لاس کښې د افغان وینمه

د تورې برېښااوس له اشعارو د پښتو نه نه ځي

دپلار نیکه څنګ کښې مو تورې معلقې وې تل

دپلار نیکه تعلقات نسل نمسونه نه ځي

دباباګانو اونیکونو دلاس نښه ده دا

دتورې قدر زمونږ سترګواولیمونه نه ځي

د پخوانیو خوی عادت مونږ پرېښودلی نشو

د ښکار عادت د باز باښو د اولادو نه نه ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلې لمبې زمونږ په زړوکښې کې مړې شویدې اوس

بیابه تازه شي مړه اورونه له سکرونه نه ځي
بیابه اور بل کړو دظالم اوددښمن په خونه

دانتقام جذبه زمونږه له سینونه نه ځي

که په برهان اودلایلوفیصله ونشوه
غوخه اوپریکړه دچړوتورولوه خولونه نه ځي

ښکاري باز

بازنیولی په منګولوکښې سیسۍ وه

خوندوره مزه داره ښه مړۍ وه

چې بې راوړه خپل خاوندته سلامته

بې څه طمع بې احسانه بې منته

چاویل ورته چې ای بازه نادانه

څه لیدلي تاله لاسه دانسانه

چې په لاس کښې ورکوې پخپله ځان ته

ورته نیسې دهواپرندګان ته

ولې بل مرغه نیولی له غړی تا

ولې ورکړله انسان ته دامړی تا

تاپخپله ولې نه خوره هواکښې

پاتې نشوې ولې دې لویه فضاکښې

له پنجو د بنیادمه چې شوې خلاص ته

ځنګه راغلې ورته بیاپه دېراخلاص ته

قدرت تاله درکړې لوی وزرونه

ستا پروازلاندې خدای کړی اوچت غرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــــــپې او ورځـــــــــې دې پــــــه ښکارشـــــــې تېرولـــــــــى
پخپـــــــــل واک آزاد ژونـــــــــدون شـــــــې تـــــــه کـــــــولى

څــــه احتيــــاج لـــرې انســـان تــــه پــــه نــــړۍ کښـــې
څـــــه فايـــــده ليــــدلې تـــــا پـــــه غلامـــــــۍ کښـــــې

چــــــې لــــــه دې هســـــکې فضـــــارا ښـــــکته کېـــــږې
دانســـــــــــان حضـــــــــــورته خپلـــــــــــه راتېتېـــــــــــږې

پټـــــې ســـــترګې تارپــــــه غــــــاړه زنـــــدګې کـــــړې
بـــــل دپــــاره ښـــــکارکوې خوشـــــې خـــــواري کـــــړې

پـــــه کـــــوم تاربانـــــدې ترلـــــى تــــه انســـان يـــې
چـــــې تـــــابع دده دحکـــــــم اوفرمـــــــان يـــــې

بازويــــــل چــــــې انــــــس الفــــــت دانســـــانانو
رابيـــــل کـــــړى يـــــم لـــــه ډلــــــې دمرغــــــانو

اوس لـــــه دوى نــــــه خپـــــل زړه نشـــــمه شـــــکولى

داطلســــــم هـــــــيڅ وخـــــــت نشـــــــم مـــــــاتولى

پـــــه ځنګلـــــــو او غـــــــرو دپاســـــــه پروازونـــــــه

مـــــــاپرې اېښـــــــــى ده دپـــــــــاره داســـــــــيلونه

زمـــــــــا فخردانســـــــــان پـــــــــه لاس ختـــــــــل دى

خـــــوښ زمـــــا دانســـــان کورکښـــــې اوســــېدل دى

زه خـــــــادم کړمـــــــه الفـــــــت دانســـــــانانو

مقررکـــــــــــرم دوى قصـــــــــــاب دهمنوعـــــــــــانو

يـــــــوزه نـــــــه ډېرحيوانـــــــات ددوى تـــــــابع دي

پـــــــه الفـــــــت ددوى قـــــــانع دوى تــــــه راجــــــع دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیل په دومره لوی وجوددوی منقاددی
انس الفت یولوي سبب دانقیاد دی
اس دده په سورلی ګوره چې مستي کړي
اوښ دده په مخ کښې تیټ شي اوپستي کړي
په الفت سره تابع وحشي حیوان شي
ښه ملګری یوانسان دبل انسان شي

زخمي زړه(۱)

زړه يې مه بوله تورکاڼی دصحرادی
په لیدودزخمي زړه چې زخمي نشي

ولې وینې درنه څاخي   ای زما زخمي زړګیه!
مرورله ټول جهانه   ګله من له خپل پردیه
بیا کوم غم درته پېښ شوی   دفلک له بې مهریه
له یارانو نه جدایې   که دښکلوله ټولګیه

چې بلبل غوندې کړیږې دسروګلوپه چمن کښې
خو شحالیږې نه هیڅکله ددنیا په باغ وبڼ کښې

څه ارماندافسوس لرې ته   ولې شپه او ورځ څوریږې
راته ووایه څه غواړې   په څه باندې خوشحالیږې
په کوم ښکلی مخ مین یې   که دچاپه غم کړیږې
له اسمانه دې زړه شین دی   که انسان څخه ویریږې

چې نه خوب نه دې خنداشته په نفرت ګورې انسان ته
مروریږې له هرچانه په حیرت ګورې اسمان ته

۱:: داشعر ددوهم عمومي جنګ داغیزې دردناك محصول دی چې په ۱۳۲۱ کښې په کابل مجله کښې خپورشو اوبیا دهغه وخت دډیلي دنن پرون مجله کښې نشرشوددې شعرینمه وروستی برخه په غوره اشعار نومی کتاب کښې راغلی ده او دلته په مکمل صورت واخیستل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پیمخونازولو   التفات اووفاغواړي
که دنازنعمت خاوندنه   مروت اوسخاغواړي
یاپیاله له میوډکه   له پیمخې اشناغواړي
یاسازونه سرو دونه   یادمیني دنیا غواړي

دسکوت طلسم مات کړه راته وواېه احوال خپل
له هېچانه مه وېرېږه کړه ښکاره ارزوما ل خپل

ددردمنوپه حال ژاړي   که په کونډویتمانو
شپه او ورځ دې په غوروکښې   وي ژړاد مظلومانو
که داهومره ناقرارکړي   په فریادبې نوایانو
هرطرف ناري سوري   دغمجنورنځورانو

بې له غمه نورڅه نشته دشپوورځوپه لمن کښې
خوشحالي هرګوره نشته په هېڅ کوراوهېڅ وطن کښې

ژاړه ژاړه څودي توان دی   وخت دغم او دژړادی
یودبل غوښوته وږی   که آشناکه نا آشنا دی
انسان کله خبردارنن   په روا اوناروا دی
دوست دښمن نه معلومېږي   ورورد ورورپه مرګ رضادی

محبت له زړونوتللی رحم نشته په جهان کښې
عاطفه اوپېرزوینه نه ده پاتې په انسان کښې
توره شپه توره بلاده   که لوګی دغم داوردی
چې بل شوی په جهان کښې   ددنیا پرې سوی کوردی
یاخوتور رنګ دګناه دی   مخ دځمکې پرې تک توردی
یادغم توره کېږدی ده   یاجهان تورلکه سکوردی

دجګړواورونه بل دي پکښې سوزي عالمونه
رسیدلی ترآسمانه دهمدغه اور دودونه
محاذونه دجنګ جوړشوه   په هرلوری هره خواکښې
فولادي اسمان جوړکړی   طیارو پاس په هواکښې
دګولیو بارانونه   ځکه اوري په دنیاکښې
بې له سروونو څه نشته   دشپوورځو په میناکښې
دسروونوعکس پریووت داسمان په کناروکښې
فسادونه شوه برسېره بحرو برغرو او رغوکښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیانه ده سره لمبه ده   پکښې سوزي عالمونه
په هرلوری هوره خواکښې   لګېدلي دي او رونه
دآسمان لمنې سرې دي   ډک له اوره دي سیندونه
راشئ وګورئ عالمه!   په دیناکښې دوزخونه

له دي پورته شنه آسمانه سره اورونه راوریږي
ستوري نه دي سورانګاردي چې اسمان کښې لیدل کیږي

دادنیا په حقیقت کښې   ژرونکی افسانه ده
که پخواشرابخانه وه   نن دوینو پیمانه ده
سورګلزاريې ډک له اوره   دبلبلواشیانه ده
په سینګاریې مه غولیږه   یاقفس یازولانه ده
پتنګانوته له باغه بلبلان وایي نغموکښې
مونږ په سره انګارکښې سوزوتاسې سوزئ په لمبوکښې

پتنګان په شمع سوزي   بلبلان باغ کښې کړیږي
له آسمانه تندر اوري   لوی قصرونه رانړیږي
له دریاب دزمانې نه   بوی دوینو پورته کیږي
دمرګی دوږی سترګې   په هیڅ شانې نه مړیږي
نن له مړوځنې ډک شوه دجهان لوی دریابونه
دانسان دمرګ دپاره اجل ایښې دي دامونه

ددنیا مزاج بدل شو   رحم نشته هیڅ په زړوکښې
یاخوزړونه بېخې نشته   ددې خلقوپه سینوکښې
دمرګی زهر خواره شوه   دهوا څپوروموکښې
پخوانی تاثیراوس نشته   نه په خاوره نه اوبوکښې
دشبنم په ځای په ګلو له هوا اوري بمونه
دخپل زړه په وینورنګ شوه بنایسته بشکلی مخونه

ددي عصرانسانان اوس   لیونی لکه لیوان شول
یودبل وینوکښې لامبې   میخواران اوس خونخواران شول
دریابونوکښې پیدانن   دفولادونهنګان شول
دخوريې مرې دپاره   پخلا سپي اوفقیران شول
دیوسف په وینو باندې دلیوه منګولي سرې دي
تمدن په لاس ورکړی فولادي تیرې چړې دي

دجګړواوجنګ میدان کښې   دي د تندر آوازونه
رڼا ورځ پې توره شپه ده   لیده نشي آسمانونه
دفولادو رسالي دي   که دسره اورسیلابونه
ځمکه ریږدي له هیبته   چې پرې ګرځي لوی ټانکونه
نن دځمکې په مخ باندې بل آدم بله حوا ده
دخولوپه ځای دوینو تویول بې مشغولاده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې پردې اوبې سیرته   عالمونه دجهان شوه
ثوک له لورې هلاکېږي   ځینې کونډې یتیمان شوه
هیوادونه نیول کېږي   ولسونه اسیران شوه
ځینې پریوتل له تخته   ځینې ځینې تاجدارا ن شوه

جوړقیامت دی په دنیاکښې خوحساب اوکتاب نشته
بې له غوښودانسان په دې اور بل کباب نشته

هرطرف ته چې نظرکړې   دنفاق اورپکښې بل دی
پلارپه ځوی دی بدګمانه   وروردبل ورورما ل ته غل دی
دوه خواره یاران چې ګوري   یوه بل ته ایښی چل دی
دحسداور په هرزړه کښې   ته به وایې چې منقل دی

دامتل مې اورېدلی چې خرپلارکړه خپله چارکړه
ددې وخت داپلارګلوی ده فکروکړه ځان هوښیارکړه

هرسړی مطلب اشناشو   دا دنن ورځې عادت دی
نه ولاړثوک پخپل عهد   نه خجل په خیانت دی
ثوبې لاس برنه وي دوست وي   چې لاس بر شي بل حالت دی
ثوک په دروغونه شرمیږي   دا عجیب خوی و خصلت دی

دمطلب دپاره کاندې سل وعدې سل قسمونه
مالیدلی دی په سترګودغه هسې شان عهدونه

بې له زوره په دنیاکښې   بل قانون کله چلېږي
نقشه هره ورځ دځمکې   په قوت او زوربدلیږي
چې قوي اوزورور دي   پخپل حدکله درېږي
یووطن په زوراوجبر   بل وطن سره ګډېږي

ضعیفان شوه پښولاندې زورورځکه اوچت شوه
واړه لوی شوه لوی واړه شوه ټول حیوان ددې حکمت شوه

ښه خبرشه زما وروره   ددې عصرله احواله
بې له زوره په دنیاکښې   زندګي شوله محاله
ضعیفان خلاصېدای نشي   دفریب مکرله جاله
بې له توري خلاصی نشته   ظالمانوله جنجاله

باشرفه ژو ندون کاندې چې له مرګه نه ویرېږي
ما ل وسرېې په امان وي چې له خپل سره تېرېږي

که آزاد ژوندون دی خوښ وي   تینګ په ننګ ناموس اودین شه
اوراوبوته غورځوه ځان   فولادي اوآهنین شه
ښې تیرې پنجې پیداکړه   لکه بازاوباشاهین شه
نه وایمه چې بلبل شه   یاتوتي غوندې رنګین شه

ځیرپښتون شه دامتل دی ځنګه غرهسې کربوړی
کړه سرې اوتودې تېرې داتعلیم کړي ژمې اوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونواله نام وننګ دی   ننګیالی اصیل پښتون دی
ځان وژل دننګ دپاره   دپښتون سړی ژوندون دی
سربازي زمونږ هنردی   توریالی موافلاطون دی
فیصله دتیغ په ژبه   دپښتورسم وقانون دی

چې په توره مري شهیددی هغه نه بې پردې کیږي
چې بې تیغه وي مړشوی په تخته باندې لوځیږي

توره حق اوحقیقت دی   شریعت پرې رڼا کیږي
توري شپې دولسونو   بې له دې نه سباکیږي
همدغه شرف یې بس دی   چې په توره غزاکیږي
دظالم اوخدای ناترسه   ورنه خوف اوحیاکیږي

توریالیو په حضورکښې سرټیټ کړی افلاطون دی
دتیرې توري په خوله کښې دیوه ملت ژوندون دی

تمام عمر تیره توره   په دیناکښې حکومت کړي
په هغودې تل رحمت وي   چې قایم پرې عدالت کړي
یاویستلی توره لاس کښې   حفاظت دملک ملت کړي
دمظلوم انتقام اخلې   په ظالم قهرومنت کړي

توره ښه ده ډیره ښه ده چې په لاس کښې دانسان وي
هسې نه چې په منګول کښې دلیوه یادشیطان وي

ظالمان په تیره توره   په ناحقه خونریزي کړي
چې بې دین په هاتي سورشي   دکعبې بې حرمتي کړي
دمومن په لاس کښې توره   داسلام نګهباني کړي
حق پرست چې قوت مومي   دخوارانو دلداري کړي

بل دتوري اهل نه دی داوسله دمسلمان ده
وسیله دحق پاللواودنشردقران ده

په قوت دتیرې توري   له کعبې بوتان وتلي
بت شکن مسلمانان هم   سومنات ته رسیدلي
حق پالونکوتوریالیو   خلق حق ته رابللي
دلوی خدای واړه احکام یې   په دنیا باندې منلي

عبادت په توره خدای ته زیات له هرراز عبادت دی
دخپل سرورکول وروره خدای دپاره لوی طاعت دی

ترقي اواعتلاخوک   که دقام اوملت غواړي
په وطن اوپه ولس کښې   که ښه نوم اوعزت غواړي
یاددین اودنیا ګټه   یاله خدایه جنت غواړي
تول په توره ګټل کیږي   خوتینګ عزم وهمت غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که جنت (۱) دچاپه کاروي توري لاندې پې مکان دی
آب دتوري بل شی نه دی همدغه آب حیوان دی

په دنیاکښې چې تېرشوي   توردي وخته فاتحان دي
سکندرکه ناپلیون دی   که مغل اوکه غوريان دي
شاه محمود که احمدشاه دی   غزنویان اوکه سوريان دي
له مشرقه ترمغربه   چې هرڅه جهانګيران دي

تول د توري په رڼا کښې خپل مقصد ته رسيدلي
ډېر تختونه ډېر تاجونه توري يو بل ته بښلي

ته ويده وي په ځانګوکښې   هيڅ خبرنه وي له ځانه
نه له جنګ جګړوخبروي   نه له شخرودجهانه
دوست دښمن خپل اوپردي ټول   ستانظرکښې و يکسانه
ستاپه سرباندې دپاسه   مورکړه توره آوېزانه

په هغه وخت کښې پې ته لاتېره تېغ لاندي ساتلې
فکروکړه څه دپاره خپلې مورداسې روزلې

که پوهېږې زما وروره!   دهمدي ورځې دپاره
پښتنه موردځوی سرته   ږدي تل توره جوهرداره
توره ستامال دی پښتونه   درته پاتې له خپل پلاره
پښتانه ځوانان خون داخلي   دتېروتورولـه واره
بې دتوري له سپين مخه په بل مخ چې مين نشې
ستا به فرق له خاروی څه وي که قربان په وطن نشې

دوطن په نام وننګ تل   سرورکړي هرپښتون دی
له ښاغلوپښتنونه   مونږ ته پاتې داقانون دی
چې دننګ ناموس دپاره   ځان وژلوکښې ژوندون دی
دخوشحال په ترانوکښې   ماليدلی دامضمون دی
„مړنې دي چې يادېږي په سندرواوپه وير“
دهر نشي ورکولی دتېري توري تاثير

لکه غرپه هسکه غاړه   له آسمان لاندې اوسېږه
که ږلی اوتندراوري   له خپل ځايه مه ښورېږه
بې له خدايه بل له هېچا   اوله هيڅ شي مه وېرېږه
په سخت زړه ددښمن مخ ته   ځای په ځای ټینګ ودرېږه

(۱)الجنة تحت ظلال السيوف

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولادي زړګی اوتوره ده په کارد ژوند دپاره
پښتانه ځوانان خونداخلي دتېروتورولـه واره

واوره! واوره !ا ی پښتونه دپښتون شاعر شعرونه
داچې اورې څه له مانه دي دسوی زړه آهونه
نورڅه نشته په دې زړه کښې واړه دي داستاغمونه
دازخمي زړه ستاله غمه راشه وګوره پښتونه

دپښتون بیرغ اوچت کړه ترلمنودآسمانه
خوشحال خان خټک خوشحال کړه پخپل قبرکښې له ځانه

پښتونواله که پښتوده که اسلام اودینداري ده
تقاضادزمانې ده اوکه پوهه هوښیاري ده
دپښتون عالي فطرت دی که غیرت ایمانداري ده
ددې ټولواې پښتونه تانه دا امیدواري ده

چې ته بیاکړې غیره واره استقبا ل دتېرشوکت ته
ځوقدمه وړاندې واخلې خپل راتلونکې سعادت ته

څه به نه وي لویه خدایه که تېرشوی دوران راشي
دپښتون باباپه لاس کښې درست پښتون اوافغان راشي
بیاهماغه شپې او ورځې دپښتون په جهان راشي
په هماغه زړومینو بیازمونږه کاروان راشي

دادعاپه څوځوواړودخپل زړه په کوه طورکښې
ماپه نیموشپوکښې کړې دپاک خدای په لوړحضورکښې

په هرزړه کښې بیل بیل قسم امیدونه اواسرې دي
څوک دښکلوښومخونو امیدواردننداري دي
دچاما ل اودولت خوښ دی په دنیاپې سترګې سرې دي
چادبل مقصددپاره سنجولی څه چارې دي

له هغوزړونوځاریږه چې پکښې لوړه آرزووي
څه چې نه ورته ښکاریږي پخپل قام دده پیرزووي

ښه خبرپه دغه رازشه ای زما دسترګوتوره
چې یوازې په دنیاکښې ژوندون نه کیږي هرګوره
هرپیغام چې یوغوړاوري بل ته هم رسیږي وروره
دیوازې ځان سوداته وباسه دزړه له کوره

ته یې ناست هغې بیړۍ کښې چې پکښې افغان پښتون دی
ستاسو هرڅه سره ګډدي که مرګی اوکه ژوندون دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته اونورپښتانه واړه　　په یوه ژبه ګړیږئ
په یوه نامه هرکله　　اوپه هرځای کښې یادیږئ
دیوه پښتون په ښه نوم　　سرترسره ته نازیږئ
ددښمن اودوست نظرکښې　　لکه یووجودښکاریږئ

چې پردوله یوښکارئ همدغه مودی یو والی
نوک او ری کله بېلیږي نشته تاسوکښې بېلوالی

غم مویوښادي یوه ده　　په رګوکښې یوه وینه
زه اوته دیومخ سترګې　　خلق موبولی ښی اوکینه
دواړه یوشاني غږیږو　　مرو د یووجود په مړینه
اختلاف دنظرنشته　　چې موجب دبېلتون شینه

سپین اوتوردیوي سترګې کله یوله بل بېلیږي
په بېل رنګ کله دوه ورونه یوله بله پردي کیږي

راشئ !ای پښتنوورونو　　یوله بله به ځاریږو
دپښتون دژوند دپاره　　به هریوله سرتیریږو
خوشحالي به مویوه وي　　په یوه غم به ګړیږو
په نامه دپښتنوالي　　به مونږ واړه قربانیږو

یوه ورځ به داسې راشي چې پښتون واړه راټول شي
لر اوبرپښتانه واړه بیرته یوکورواو کهول شي

دازخمي زړګی به روغ شي　　دغلیم زړه به زخمي شي
دا ارمان به له زړه ووزي　　له غمونه به خالي شي
د الفت خوواړه اشعاربه　　پښتنوپه خوله جاري شي
پښتني دنیابه جوړه　　کورپه کوربه خوشحالي شي

څوک چې زړه لري هرګوره پکښې هیله اواسره ده
دا آرزوله ډېره وخته تردې وخته راسره ده

دشاعرنظر

زه یې پېژنم شاعر دی بل څوک نه دی

چې دالوی جهان ووړوکی ورته ښکاري

د وریښمواو زربفتو ښایسته ټوکی

دناداان په تن زړوکی ورته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفاني درياب ګڼي دمظلوم اوښکې

ددنيا بحرډنډوکی ورته ښکاري

چې خپل نفس نشي وژلی که سل وژني

نا توانه وېرنډونکې ورته ښکاري

ددنيا فاني عيشونه نعمتونه

دسپي مخکښې پروت هډوکی ورته ښکاري

څه ګورم

ګورم جهان کښې څوک کعبه ځينې بوتان جوړوي

غلطه پوهه له سړی څنې شيطان جوړوي

دسړوکاردی چې دخپل وطن کارونه کړي جوړ

جونه اوپېغلې سينګارونه کوي ځان جوړوي

تهذيب ضروردی نظافت اوښه لباس دی په کار

فېشن چې زيات شي له ځلموبازينګران جوړوي

دودانۍ اميدله هرچانه کېدلی نشي

له خاوروګټوښه کورونه معماران جوړوي

چې انساني رڼا پيداشي په مغزوکښې دچا

هغه کوښښ کړي په عالم کښې انسانان جوړوي

ډېرتفاوت شته په انسان کښې دمعناپه لحاظ

واړه مشغول دي ځينې ځان ځينې جهان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب ماشوم

دغریب کاله ماشوم دی هرهلک یوځل وهلی
نازېي هېڅ نه دی لیدلی په ژړاکورته راغلی

چا اخیستی غېږکښې نه دی له سپېروخاورونه کله
کوروکلي کښې بې قدره خوار وزاردی اوسېدلی

ګلالی ځیرک هلک دی کړي خوړي خبرې
خودخان ملک ځوی نه دی چې په خلکووي منلی

بې له خپل پلاره بل هېڅوک ورته نه ګوري په مینه
دغریب سړی اولاددی چالانه دی پېژندلی

التفات ورته هېڅ نشته ددې ځای لکه چې نه وي
لاره نلري مجلس ته لري ناست دی هلته غلی

په مکتب کښې لیده نشي مدرسې ته یې پرېږدي نه
لاتراوسه معلم ته یاملاته نه دی تللی

رئیسانو حاکمانو ورته هېڅ نه دی کتلی
دلویانو مجلسوته کله هېڅ نه دی ورغلی

په زړه خواره جامه کښې دلته هلته غلی ګرځي
کبرجن هواته ګوري چې یې هېڅ نه دی لیدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوشاعرورته په مینه محبت هرکله ګوري

دبل چاپرې نظرنشته ورته نه ګوري ښاغلی

زه بې نوم درته اوس ښیم ته ښه فکرپکښې وکړه

دلته فکرهمدغسې له نظره دی لوېدلی

خوارحسن

په زړوجاموکښې ماولیده حوره

دبدرنګې مېرمن لاس لاندې مزدوره

په ښایست کښې لکه میاشت وه نوراني

په ښه خوی کښې پرښته وه آسماني

په نسب وه له هرچانه معتبره

په حسب باندې مېرمنونه بهتره

نه پوهېږم تقاضاوه دآسمان دا

او که خوی یاطبیعت و د انسان دا

چې داهسې شان بشره ښایسته له لمره

غورځولی زماني وه له نظره

دیوسف دغلامۍ یوښه نظیرو

په رښتیاچې دهمدغه خوب تعبیرو

راته ویلې بې دحال په ژبه باندې

غریبې په سړی هسې چاري کاندې

قیمت نلري ښایست دمزدورانو

نه ښه خوی لره څوک ګوري دخوارانو

خدای راکړی ښه صورت ښکلی سیرت دی

خودخوارحسن لږ قدرلږ قیمت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړوجاموکښې څوک نه لیدل کېږي
حقیقت زاړه لباس کښې رټل کېږي
ډېرزماپه خېرښایسته ښکلي ښاغلي
مدام وینځې دپردوکالي ناولي
بل شی نه دی عاجزي اوغریبي ده
چې په بد نظرکتلی هرسړي ده
هنرونه پټ وي دانسانانو
خاورې مښي په مخ باندې دخوارانو
ښه اشخاص زاړه لباس کښې وي بې قدره
بدسړی په ښه لباس شي عالیقدره
ډېرښه خلق په دنیاکښې خواروزارشته
بډایانوکښې ډېرخلق بدکردارشته
پام کوه ! په سپین سپېڅلومه غولېږه
بې پرواله خاکسارانو مه تېرېږه
په جنډوکښې ښه ښه خلق مالیدلي
دخوارانو په جاموکښې وي ښاغلي
چینجی اوسي دورېښمو په قباکښې
پټ مخ ګرځي ریاکار سپینه رداکښې
دیوسف خیروجاموکښې څه ګناه ده
ښه لباس کښې چې ګناه کړي زلېخاده
راځئ! څېرې کړو داښې جامې رنګینې
پکښې وګورو څېرې ډېرې ننګینې

همدردي

ژاړي په غمونوکښې خواخوږی له هرچاسره
سل پتنګان سوزي دیوې شمع ژړا سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډ ک زړګـــــی لــــه اوښـــــکوګرځي وربځـــــې پـــــه آســـــمان کښـــــې بيـــا
ځــــــــه ژړاملګــــــــرې ده دژونـــــــــــديوې برېښناســــــــــره

ټـــول بـــاغ ژړيـــدلی ځکـــه اوښـــکې دي دګـــل پـــه مـــخ
ډېرلکـــــه لا لـــــه داغلــــی زړونـــــه شـــــته صحراســــره

نـــه ښــايي انســان تـــه چـــې دبـــل پـــه غـــم غمجـــن نشـــي
لويـــه بـــــدبختې ده کـــه څـــوک نـــه ژاړي لـــه چاســـره

داســـې بـــې غمـــې دې خـــدای پـــه هـــيڅ کورکښـــې پيـــدانکړي
يوکورکښـــې چـــې ويـــروې اوبـــل خانـــدې لـــه ليلاســـره

حسن اونظر

دړانـــــده بـــــداى پـــــه کورکښـــــې ښايســـــته ښـــــکلی لـــــيلاوه
دنظرخاونـــــد څـــــوک نـــــه و، ببهــــوده بـــــې تجـــــلا وه
ډيــــــوه بلــــــه وه دحســــــن مګرعشــــــق ورســــــره نــــــه و
بــــې پتنګــــه ســــوزېدله شــــمع ځکــــه پــــه ژړاوه
دســــــــــپين مــــــــــخ اودسروشونډوتوروزلفوتوروســــــــــترګو
څــــه قيمــــت اوقدرنــــه و، زره کښــــې مينــــه ددنيــــاوه
دښايســــت نــــوی بهــــارو، دګلزارجــــوش اوځــــواني وه
بينــــايي د ذوق هــــيڅ نــــه وه پــــه بــــل ډول مشــــغولاوه
دګـــل لورتـــه کتـــل نـــه و، بهارخوشـــې تيرېـــدلو
دمېووانتظــــار ډېــــرو دمــــادي ګتــــې ســــوداوه
دښــــکلا مېــــرمن خپــــه وه، دجمــــا ل څــــه قدرنــــه و
بصــــيرت تــــه وه محتاجــــه پــــه نظرپســــې شــــيداوه
مــــا ل دولــــت لــــه حــــده تيــــرو،واک يــــې خپــــل وهرڅــــه ډېــــرو
مګــــــرداتش کتلــــــــــو اوشــــــــــعوريه تمنــــــــاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم وفن هنراوشعربينا ذوق اوشعورغواړي
که په نيمه څوک پوهيږي دليلی دغه معناوه
دمعناروح تل خپه وي دړندوناپوهوکورکښې
عرفاني نهضت مه غواړه! جامعه که نابيناوه

بهای

يو يې لوی بولي هغه بل ورته وړوکی وايي

خېټه يې لويه اوککره يې وړه ده ډيره

غله يې ډيره مال يې ډيردی هرڅه ډيرورکره

مزدوران وږي دي يوه بي بي مړه ده ډيره

کوټه تووده ده تشناب توددی تنورتودوي مدام

هرڅه تاوده دي دګدابرخه سړه ده ډيره

دده له کوره هغه وخت خيروخيرات راوزي

چې تناره کښې خښېدلی تري پيړه ده ډيره

کورېې دی نوی کالي نوي دي موټرنوی دی

فکريې زوړدی خيال يې زوړ ارزو زړه ده ډيره

په يوه سوی مړی خدای نه جنتونه غواړي
له ده سره د آخرت سوداوړه ده ډيره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم

چې نوی ګل دپسرلی ددې دنیا ومه زه
چې پاک له هرراز خیانت اوله ګناه ومه زه
زړه ته نږدې دخپلې مورغېږکښې مې ځای درلوده

دسترګوتور دزړګی سردخپل بابا ومه زه
جاروقربان به مې سل ځله په یوآن اوریده
لایق دمینې هغه وخت کښې دهرچاومه زه
دپیغلوجونولونګین سره مې لوبې کړلې
لاس به مې اچاوه ګرېوان ته بې پرواومه زه
خپل اوپردی به په نظر دمحبت لیدلم
په حقیقت کښې دتمام کلی لیلاومه زه
په ډېروسترګوکښې مې مینه دخپل ځان لیدله
په زړه کښې ګران دډېروخلقوپه رښتیاومه زه
رموزدمینې راته مورپه یونظروښوده
له ګړېدلومخکښې پوه په دې معناومه زه
چابه چې ډېرپخپلې غېږکښې اخیستم په مینه
په تش لیدو به یې خوشحال اوپه خنداومه زه
که لږ نظرزما دهغه وخت ژوندون ته وکړئ
دمورپه غېږکښې محبت سره اشناومه زه
که هرڅه هېرکړم عشق اومینه هېرولی نشم
سترګولیدلی محبت له زړه ویستلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چاچي اېښي داشين خال ستاپه جبين دی
زما زړه هم دهغه له لاسه شين دی

ستا امېل کښي يې سل زړونه دي پيلی
چاجوړکړی ستا دغاړي لونګين دی

جوړه شوی يې دلرله پلوشونه
ستادعشق پرحرارت مې دايقين دی

سورسالودي سره لمبه ده نه پوهېږم
که زما دزړه په سروونو رنګين دی

دجمال پرښتي ته چې جوړولي
ورلېږلی چاسلام چا آفرين دی

معجزه ته دقدرت اودخلقت يې
په رښتيا چې خدای احسن الخالقين دی

خدای دي ستاته په امان له بدوسترګو
دادعا دپرښتوزمونږ آمين دی

دنازمېرمني

وروردي خواري اومزدوري کوي له پلاره سره
تاپه مستی کښي امېل وشکاوه له ياره سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـوردې مېچنـې ګـرزوي خـوردې منګـې ډکـوي
تـه سـورپېزوان غـواړې دسـروزروله هـاره سـره

ده غريبـي خـواره خـواري کورکښـې څـه نـه دي پـاتې
مـه کـوه لـوبې لـه درهـم اولـه دينـاره سـره

دلتـه دښـځو پـه سـرخاورې دي دنـازمېرمنې
تايارانـه ده اچـولی دنيـا داره سـره

خبـره نـه پـې سـتاپه خويندومېندوخـه تېريـږي
ستاسـروکاردی تمـام عمرلـه سـينګاره سـره

زمـونږ لـه حالـه ځـان خبرکـړه پـه مـونږ زړه وسـېزه
دتـن جـامې سـوزي زمـونږ سـتاله سـيګاره سـره

عـيش وعشـرت دومـره ډېرپريـږده دوطـن مېرمنـې
مينـه پيـداکړه دخپـل کورلـه کسـب وکـاره سـره

يـوزړه پـه لاس کښـې ونيسـه نورزړونـه مـه ځـوروه
مناسـب نـه دی داخويونـه لـه دلـداره سـره

پـه سـراوما ل چـې دوطـن خـدمت تـه نـه وي تيـار
مـه ګـوره هـيڅ دهغوخلقـو لـه ريبـاره سـره

ورسـره مـه خانـده!چې خانـدي پـه خوارانوبانـدې
دنازخنـداکړه دوطـن لـه خـدمتګاره سـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیلی پسې ځم

مکړه په ماهسې ګمان چې په دنیا پسې ځم

له خانقانه رابهرشوم په لیلاپسې ځم
چې دآشناقدرکوي هغه جانان لټوم
نه یم هغه چې به هرځای ته په هرچاپسې ځم
لوی اواره نه پېژنم یم دماشوم په مثال
ځوک چې کړي مینه راسره هغه لالا پسې ځم
سرته دبام یمه روان دلوېدو دارنه لرم
نه راستنېږم دسپوږمۍ سپینې رڼا پسې ځم
زړه مې هلک دی دپردی باغچې ګلونه غواړي
ددنیا غل مې مه ګڼه دګلوغلاپسې ځم
چرګوړی نه یم چې دانه پسې له کوره اوزم
لکه بلبل دګل په لوری په بوراپسې ځم
له فرعونانوځنې تښتم دمولاپه طرف
دغرونوسرته دحق نوراوتجلاپسې ځم

ځومره به ښه وی

چې په سپین مخ دې زلفې خورې وي
سترګې دې تورې شونډې دې سرې وي
زه یم اوته یې نازونخرې وي
ځومره به ښه وي، ځومره به ښه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه حيا کړم او ته شوخي کړې

زه جرئت نکړم خوته مستي کړې

شې مهربانه اودلداري کړې

خومره به نه وي، خومره به نه وي

چې مې حياشي لږ غوندي لرې

زه درنزدې شم ته وايې لرې

درته شروع کړم دعشق سندرې

خومره به نه وي، خومره به نه وي

چې ستا په غاړه وي اميلونه

زه دې وربل کښې ږدمه ګلونه

ته راته وايې دزړه حالونه

خومره به نه وي، خومره به نه وي

چې درته وايم په مايې ګرانه

له ټول عالمه له درست جهانه

ته وايې نه يم دومره ارزانه

خومره به نه وي، خومره به نه وي

چې شم بخوده اوهرخه وايم

ډيره دې زياته له حده ستايم

ته راته وايې چې زه خوستا يم

خومره به نه وي، خومره به نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خه يم

زه بل څوک نه يمه اولاددغريبانوېمه

سکنی ورودعاجزانو د خوارانو ېمه

ېمه له خاورونه پيداخورمه له خاوروپيدا

دلاس نيالګی ددې غريبودهقانانوېمه

ماته آغاماته بادارماته صاحب مه وايه

ډيروېريدلی له نامه دصاحبانوېمه

چې ورته بل نيسي اوبه نورېې بې آبه غواړم

وينوته تږی زه دداسې بادارانوېمه

دبل زحمت کښې چې خپل ځانته راحتونه غواړي

دسردښمن ددې بې رحمه ظالمانوېمه

زما په زړه کښې دبل چامحبت مه لټوئ

زه دخوارانو دډېوولو پتنګانوېمه

چې شپه او ورځ په خوارغريب خپل خدمتونه کوي
ددوی خادم نه يم خادم دخادمانوېمه

زما ګناه

نه مې دچامال خوړلی نه مې څوک وژلي دي

نه مې چاته ورک شه ياګم شو! کله ويلي دي

نوره ګناه نلرم په دې ګناه مې مه نيسه

زړه کښې مې چې پټ ظالم ته بدغوندې کتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت داعتراف دی ګناه خپله درته وایمه
نه یمه منکرپه مظلومانومې ژړلي دي

داګناه دسترګوکه دزړه ده نه پوهیږمه
بدمې چې لیدلی خداېږوبدمې هم ګڼلي دي

نه ومه خبرپرده مې لېږ غوندې چې جګه کړه
نه دي دویلوهغه څه چې مالیدلي دي

زه یې په لیدلواو ویلوګناهګارشومه
نوربې په کولواوعمل باندې ښاغلي دي

نه یمه خاین په خیانت دنوروپوه یمه
پوهه که ګناه وي خلق ټول اوس پوهېدلي دي

داچې دېرکاږه درته ولاړدي ټیټ سرونه هم
ستا مخکښې چې سم نشوه سم کله چلېدلي دي

هېڅ امیدتري مکړه که څوک ځان دتاغلام ګڼي
ماغلامانه ذهنیتونه پیژندلي دي

لوړمقام ته رسي چې بوټونه پاکوي دبل
ډېرپه دغه شغل ریاست ته رسېدلي دي

زما خوب

وربل یې ماپه خوب کښې پرېشان لیدلی دی
ستابخت خومې رقیبه دغه شان لیدلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګلو هارپه غاړه محبوباشوه راحضوره
بلبله دا وطن مې ګلستان لیدلی دی

کارغان به پکښې نه وي بلبلان به پکښې وي
باغونه به سمسوروي ماباغبان لیدلی دی

داتوره شپه به خدای کاندی په مونږ باندې سبا
سپین مخ مې چې سباغوندې روښان لیدلی دی

تعبیرېې کړی ما، په ظالمانوبه چپه شي
چپه کاکل مې خوب کښې دجانان لیدلی دی

مهاربه دې په پوزه شي دسرورزوخاونده
په سروشونډودپاسه مې پېزوان لیدلی دی

زه پټې سترګې نه یمه په هرڅه اوس پوهیږم
په خلاصوسترګوباندې ماجهان لیدلی دی

عمل چې وي ازاد اوانتقادپکښې بندي وي
ماهلته دظلمونوسخت طوفان لیدلی دی

له دامه که دې خلاص کړم په قفس کښې دې اېسارکړم
صیاده! ماخوخورنګه زندان لیدلی دی

که هرپورانه وژنې خیال اوفکرمې مه وژنه
په دې کښې مې وطن ته لوی تاوان لیدلی دی

انسان

زه جسم نه یمه ماروح ددې جهان وګڼه

تیټ مې مه بوله بام دخونې مې آسمان وګڼه

دخاوروګټوپه تخت ناست یم په هواکښې ګرځم

ټول حیوانات مې دي تابع ماسلیمان وګڼه

تیاره کښې نه یم په آسمان کښې مې ډیوه بلیږي

دآسمان واړه ملایک مې شاګردان وګڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داتـــــــول نقشـــــــونه دجهـــــــان اومختلـــــــف رنګونـــــــه

زمــــــا پــــــه ذوق او ارادې پســــــــې روان وګنـــــــــه

پــــــه کايناتوبانـــــــدې زه هرقســـــــم لــــــوبې کــــــوم

بحروفضــــــــامې دېــــــوې منــــــدې ميــــــدان وګنـــــــه

شــــــکايت نکــــــړم لـــــه آســــمانه خــــه ګيلـــــه نلـــــرم

زمـــــا لــــــه لاســـــه دفلـــــک خيــــرې ګريـــــوان وګڼـــــه

ســـــره لـــــه دومـــــره اقتـــــداره چـــــې قـــــدرت راکـــــړی

پــــــه نــــــری تارکښــــــې مــــــې دزلفــــــوآوېزان وګڼـــــه

دښـــــــکلومينه مـــــــې پــــــه عقــــــل وفکرلـــــوبې کــــــوي

چــــې ســــتا وربـــــل شــــې پرېشـــــان ماپرېشـــــان وګڼـــــه

دعشــــــــق پنجونــــــــه نـــــــه خلاصـــــــېږم دلښـــــــکروپه زور

دايازمينـــــــــه ګښـــــــــې اسيرشهنشـــــــــــاهان وګڼـــــــــه

دليلـــــــــی يواشـــــــارات بـــــــس دی دعاقــــــل دپــــــاره

دعشـــــــق سوداکښــــــې ليــــــوني دپرهوښـــــــياران وګڼـــــه

دعشـــــق اومينـــــې پـــــه حـــــرم کښـــــې زه لــــوی شـــــوی يمـــــه

خــــوک چــــې بــــې مينــــې ژونــــدکوي هغـــه حيــــوان وګڼـــه

چـــــې دجمـــــا ل دپـــــوه شــــــوه بلـــــه پتنګـــــان شـــــوه پيـــــدا

لــــــومړی پتنــــــک ددغــــــې شـــــمع تـــــه انســـــان وګڼـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړشوه؟

زما دآه له حرارته دوزخونه جوړشوه
له تورلوګی نه يې داپورته آسمانونه جوړشوه

اوښکې له سترګو اوخولې زماله وچولي نه
چې تويې شوې دخدای په لارکښې جنتونه جوړشوه

چې سرمی ټيټ کړخپل ګريوان ته دمعناپه لټون
له يوه څاڅکی راته لوی دريابونه جوړشوه

لکه غواص چې شوم غوټه دمعرفت په قلزم
هرې قطرې نه بې حسابه ګوهرونه جوړشوه

دزړګي سترګې مې کړې خلاصې دجانان په لورې
شعوربيناشو ذوق پيداشو اوشعرونه جوړشوه

چې آبادۍ ته مې کړه مخه ټول جهان شوګلزار
له سپېروخاوروښايسته ښکلي ښارونه جوړشوه

سره او سپين ما چې په نظردمحبت وليدل
ښکلوته هاراوپادشاهانوته تاجونه جوړشوه

مونږ کړه له خاورونه راوپورته زر په خاوروکښې و
زرو دپاره ولې مونږ څخه مريونه جوړشوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپله لاسه بتان جوړکړم بندګي يې کوم
باطل خدايان راته دوهم له مضمونه جوړشوه
نه وم خبرچې څه کوم دڅه مقصددپاره
رانه په لوبوکښې اتوم څخه بمونه جوړشوه

عدالت

فرق دحق اودباطلولوی حکمت دی
ددماغ اوزړه همدغه عبادت دی
چې صادق اوخاين بېل کړي يوله بله
اوس په کار مونږته همدومره بصيرت دی
بې له علمه بې له عدله بې له رحمه
په چاباندې رواکله حکومت دی
که مې څوک په لښته ووهي ظالم دی
که قانون مې غوڅوي سرعدالت دی
دي وه شخص نوکري خوغلامي ده
لوی عزت دخپل وطن اوقام خدمت دی
چې خپل ځان ګڼي خادم دخادمانو
په دې رازښه پوهيدلی ن" الفت" دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ماموران

زمونږ په محله کښې یودوه کوره ماموران دي

تنخواه اوپه رتبه کښې څه فرق نلري یوشان دي

خوراک دیوه هره شپه نری وریجې چرګان دي

د ورځې کبابونه سالنونه نورشیان دي

دبل ماموپه کورکښې ماشومان ګورم چې ژاړي

پخ کړی بې پیتې وي دوی شوروا له موره غواړي

سل رنګه نعمتونه دهغه کورکښې پخیږي

میوې لمدې اوچې پکښې هروخت پیداکیږي

دښارمامورین واړه دهغه کورکښې عذریږي

دښې ډوډۍ صفت یې مجلسونوکښې تل کیږي

سهار بې په کاله کښې پراتې شودې هګۍ وي

په هره ورځ پېروی شیرچایونه په چرګۍ وي

دابل ماموركره کله سابه کله شوروا وي

په میاشت کښې دې یو دوه ځله نرۍ وریجې رواوي

مدام دپورورو، ورسره غم وسوداوي

یوه تنخوا تربلې نه رسیږي حال یې داوي

هغه خنکه ماموردی ددې بل ولې داحال دی

دغورخاوندانونه زما دارنګه سوال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کار اولیاقت کښې دی هغه ځنې بهتر دی
هغه په پیسو باندې په هرځای کښې معتبر دی

پخپلو سوغاتو په لویو خلقو زورور دی
رشوت په رشوتونو هضموي داپې هنر دی

کارغه دې خوري مرداري هریو وایي چې بلبل دی
دپوهې صفتونه پې کوو مکرجاهل دی

دخپل آمرپه مخکښې نه پوهیږم څه پرې کیږي
سم نشي دریدلی ډیرکږیږي اوتپټیږي

سرتیټ غاړه کږه شي لاس سینې نه نه بیلیږي
اوضاع اوحرکات پې تیټ اوپست رامعلومیږي

زمونږ په ماموړینو کښې دارنګه ماموران شته
په دغوصفتونو مدیران اوحاکمان شته

راځئ هغه ماموراوداماموره جلاکړو
دایو هرځای کښې وستایو د ابل هرځای رسواکړو

دښوبدوتمیزوکړو دحق جذبه پیداکړو
لایق اونالایق وپیژنو وطن رڼاکړو

ترڅوبه پټ وو سترګې په دغسې کسانو
قلم پسې راواخلئ دوطن ویښو ځلمیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحق جذبه

دحق جذبه ده چې په ځوی دپلاربوتان ماتوي

یوه سرې باندې طلسم دجهان ماتوي

دسکندرله سده ټینګ دی یوپه سله تقلید

دارازسدونه خاوندان دټینګ ایمان ماتوي

دخوف اوطمع محبت اوعداوت قیدونه

که هرچامات کړه هغه مکردشیطان ماتوي

دافلاطون په حکمت نه کېږي دحق پالنه

لښکر دظلم ومعصیت ابن عمران ماتوي

په عقل نشي لوی کارونه په جذباتوکېږي

بدنظامونه دجنون اوعشق طوفان ماتوي

دپلارنیکه په قدم مه ځه حقیقت پسې ځه!

هغه دودپرېږده چې حکمونه دقرآن ماتوي

خپلوپردونه مجردشه لحاظونه مه کړه
دحق ورمېږمراعاتونه دانسان ماتوي

خاورې اوګردونه

(۱)

که ځنډېږې کله جامې خپلې له خاورو

ته پوهېږې؟ چې ګردونوکښې دلارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځې هسې يومېلمه له کوم هېواده

چې پې خپل کالي ثنډلی په ثووارو

(۲)

له کوم لوری راروان يوجهانګردو

مخ اوثټ باندې پې پروت دلارې ګردو

ماوې ثه دې وليدل په دې جهان کښې

ويلې دومره شومه پوه چې جهان ګردو

(۳)

له دې خاوروشوه پيداډېرعالمونه

چې آبادې کړه لوی کلي لوی ښارونه

يوثوورځې پې دژوندسندرې ووې

بيرته خاورې شوه اوچت پې شوه ګردونه

(۴)

کلی وران و خو باقې پې لا آثارو

يومرغه په دېوا ل ناست داپې ګفتارو

دغه زوړدېوا ل چې ګورئ په يووخت کښې

جوړونکی دکورنوپوخ معمارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

لکه بوی چې له ګلشنه راجداشي

یابخارله دریابونوپه هواشي

یوه ورځ به هم زمونږ له خاورو دوړو

یوګرد پورته له صحرانه ددنیا شي

فرداوملت

(۱)

په زرګونوکلوژوندکړي ملتونه

په قرنو قرنو ځملي وي ولسونه

د افرادو دعروج هسې مثال دی

لکه وي چې دریابو نوکښې موجونه

(۲)

په اسلام کښې فردتابع دجمعیت دی

دملت اجماع قانون دشریعت دی

پس دخدای اودرسول له امرونهی

دښبدومعیارفکردملت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم اوپوهه

(۱)

بصیرت اوعلم نشته په کتاب کښې
که څه نه وي دمغزوپه پېچ وتاب کښې
علم او پوهه بل شی نه دی بینایي ده
خوشې ناست یې پټې سترګې په محراب کښې

(۲)

پوهه تولـه راوتلی له مغزوده
هسې نه چې په دې ډېروکتابوده
په نظرکښې که دقت صحیح سنجش وي
علم زېږنده ددغسې کتوده

سړیتوب

دتوتیانو له وینه دامعلومېږي
چې خبروباندې څوک نه سړی کېږي
سړی نه دی چې یې کاردسړو نه وي
په خبروکه هرڅوموره ښه پوهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدردي

پتنګ نه دی په ډیوه چې ستي نشي

بلبل نه دی چې په ګل فریادي نشي

زړه يې مه بوله تورکانۍ دصحرادی

په لیدو د زخمي زړه چې زخمي نشي

سیاست

سیاست دمطلب سرته رسول دی

په تدبیراوفکربانديې کارکول دی

خپلو ټولو کوښښو خپلو نقشو نه

مستقیمه نتیجه نه اخیستل دی

بې قدري

لکه ګل دبیابان هسې لویږم

څوک مې نهویني په سترګوچې څه کېږم

دښایست قدرمې هیچاسره نشته

دانسان وتش نظرته هوسېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیمرکراسي

پرستش دیوه تن بت پرستي ده
دمسلک پیروي لویه ازادي ده
په کوم ځای کښې چې یوفکرکړي کارونه
هلته خوشې مهمل لفظ دیموکراسې ده

دروح اطمینان

هغه ځای کښې وي دژوند واړه خوندونه
چې څوک نه ویني څه زجربې قانونه
اطمینان دروح اوفکرهلته بویه
چې اصول اوقوانین کوي کارونه

صبر

(۱)

ځینې وایي صبرغم کښې نه ژړل دي
داولادپه مړینه ږیره نه شکول دي
که صحیح معنایې غواړې زما جانه
په سختیوکښې دخپل ځان نه بایلل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

صابرنه دی که زحمت نه خوک ویرېږي
یا هرشي ته لکه وورکی هوسېږي
بې صبري ده چې بېځایه خوشحالی کړی
یاخوک زیات له ضرورته په قارېږي

ددنیا قانون

یوه ورځې سحرووې په خنداکښې
داقانون مدام جاري دی په دنیاکښې
چې ضعیف دزورورخواکښې ورکېږي
لکه ورکه چې سپوږمی شوه دلمرخواکښې

یوسف اوزلیخا

ته یوسف نفسي ارزو دې زلیخاده
ستاپه برخه غلامي ددې لیلا ده
که خپل ځان دې ورنه خلاص کړپادشاهي ده
که یې خوښې ته ځان وسپارې ګناه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر او مینه

مینه تل اوسي دزړولاندې کوروکښې
فکروي ددماغونوبنګلوکښې
په لوړکورکښې که څه عقل فکر غواړي
محبت مه لټوه لوړوقصروکښې

آشنايي

له غموسره مې هومره آشنايي شوه
چې بې اوس راته مشکله جدايي شوه
له ترخوزره نه صبرېږي چې عادت شي
دښمن هم سړی ته خوږشي چې ياري شوه

فکر او کار

(۱)

چې له لري سړی کاندي سنجشونه
کارته نه رانږدې کېږي کړي فکرونه
له دي فکراوسنجشه پیداکېږي
دماغونوکښې سودازړوکښې غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

بې له فکرچې څوک کارکړي خوشې زيارکړي

چې بې کاره کړي فکرونه ځان به خوارکړي

چې عمل اوفکريوله بله بېل شي

عمل خوارشي فکر ورکه سمه لارکړي

بې خبري

(۱)

په ګودرپېغلو منګي خپل ډک ول

يومنګی دډکېدووخت کښې ويل

تري نه يواوبه څکوخونه پوهېږو

چې څه رازبه وي دتری اوبه څکل

(۲)

په رښتيا چې څوک منګی غوندې ډکېږي

ورو تږولو احواله څه خبرېږي

په کندوانوڅوک پړه نه شي اچولی

که په لوږه دخوارانو نه پوهېږي

علت اوسبب

هسې وايي سوی پتنګان

چې مونږ پېژنوسېزونکی دخپل ځان

مونږله شمع، شمع اورله تيلی واخيست

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهقانه

(۱)

ستا دلاس ګل ته بلبله خوشحالیږي
ستاله باغه دبهارورمه تاویږي
ښایسته جوني ږدي ستاګلان وربل کښې
بوراګان دې په ګلونو تیریږي

(۲)

ګوره پرې نږدې داځمکه هسې شاړه
دنیاده ستا دغوایي په ښکرولاړه
نن ملاتیته کړه خپل کارته غفلت مکړه
بیا پخپل چمن کښې ګرځه هسکه غاړه

شعر

چې په جهان کښې نوراني روښانه لمرپیداشو
فکر او ذوق سره یوځای شوه ښه نظرپیداشو
ښایست پې ولیده دعشق پکښې اثرپیداشو
له دغو تولونه بیاشعراو هنرپیداشو

مات کودری

(۱)

دګودرپه غاړه پروت و مات کودری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویلی زه وم روغ منګی کلال جوړکړی
دلته لوبوکښې زه مات یوه ځلمی کړم
یوې پېغلې په اوړوومه راوړی

(۲)

دجهان هره ذره کښې عشق عیان دی
مات کودړی سره هم دعشق داستان دی
ډېرمین په دې کودردي یوځای شوي
ډېرمنګي دلته مات شوي لندبیان دی

خوشحالي

کوروکلي کښې سکوت اوقراري وه
چې کتل مې په کوخوکښې خوشحالي وه
یوناڅاپه راپیداکوم لیونی شو
ماشومان ورته راغونډشوه خوشحالي وه

تور او سپین

که مې سرشې دهاتي له پښولاندې
که له پاسه مې راغورځوي دلاندې
تورته سپین نشم ویلی سپین ته تورزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داامیـــــددې څـــــوک لـــــه مانـــــه هـــــیڅ نـــــه کانـــــدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر او حکمت

(۱)

په رڼا کښې دلمرخومره لوی حکمت دی
ژوندپاره ډېرضروراحرارت دی
مګرګوره دآسمان سپینې سپوږمۍ کښې
خاوند اینښی دجمال شعري کیفیت دی

(۲)

په رڼاکښې که دلمرژوندګوهرشته
دسپوږمۍ رڼا کښې بل کیف واثرشته
په جهان کښې دي ضروردواړه څیزه
ځکه دلته شپه او ورځ شام وسحرشته

سپین او تور دیوان

(۱)

چې څه کړی په جهان کښې سلیمان دی
مالیدلی په قدرت کښې دانسان دي
په رښتیا که ته څه کارورځنې واخلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې او ورځې هغه سپين اوتوردپوان دي

(۲)

ځه چې غوښتې سليمان دسبا ښارنه

ته پې مومې دسبا ورځې له کارنه

دبلقيس تخت به دسترګو رپ کښې راوړى

دا اميد کېږي دشپو ورځوله زيارنه

حقيقت

(۱)

کبان وايي ژوندپيدادى له دريابه

سمندروايي چې دى داورله تابه

لټوي يې دهوامرغان هواکښې

حقيقت ورک دى ددهرله کتابه

(۲)

بلبل وايي دګل رنګ دى دستايلو

نسيم وايي خوشبويي بويه دورلو

فيصله درنګ وبوى شوله مشکله

سرګردانه کړ نسيم شوردبلبلو

(۳)

ځينې وايي غوټۍ خاندي هوسېږي

زره تنګى نه نجات مومي چې غوړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینـــــې نـــــوروايي لـــــه ډېـــــرې زړه تنګـــــی نـــــه
زړه بــــې چــــوي اوګرېــــوان بــــې ځيــــرى کېــــږي

ثواب

دبـــــــــــــــډای ثــــــــــواب دوری مـــــــــــــــړو ل دی
دفقيرثــــــــــواب روژې خـــــــــداى تـــــــــه نيـــــــو ل دی
غــــــازي وژنــــــې بــــــل ســــــړى ثــــــواب دپـــــاره
دشــــــــهيدثواب خپـــــل ځـــــان پـــــه بـــــل وژ ل دی

دشاعرشعار

پـــــه سرکښـــــې فکـــــردوطن پـــــه زړه کښـــــې مينـــــه ديـــــار
دزوراوظلــــــــــم لــــــــوی دښــــــــمن دازادۍ طرفـــــــــدار
پـــــــه حـــــــق ويلومـــــــاتوي بـــــــت اوطلســـــــم دډار
شـــــاعر دپـــــاره مناســـــب دی همدغســـــې شـــــعار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالفت پيژند ګلوي او ژوند پېښې

ګل پا چاالفت په ۱۲۸۸ هجري ش ۱۹۰۹ ع کښې دلغمان د عزيز خان په کڅ کښې زېږېدلی دی.
پلار يې ميرسيد پاچا اونيکه يې سيد فقير پاچا دی.
په ۱۳۱۴ کښې د انيس په اداره کښې کاتب شو.
په ۱۳۱۵ کښې د انجمن ادبي غړی.
په ۱۳۱۷ کښې د انجمن ادبي له غړيتوب سره د زيری د جريدې چلوونکی هم و.
په ۱۳۱۸ کښې د پښتو ټولنې د صحافت د مدير مرستيال.
په ۱۳۱۹ کښې د پښتو ټولنې د لغاتو او قواعدو د څانګې مدير.
په ۱۳۲۰ کښې د اصلاح د ورځپاڼې مشاور او بيا د پښتو ټولنې عمومي مبصر او د کابل مجلې چلوونکی.
په ۱۳۲۵ کښې د اتحاد مشرقي (ننګرهار) د جريدې مدير.
په ۱۳۲۷ کښې په ننګر هار کښې د قبايلو عمومي مدير.
په ۱۳۲۸ کښې د جلال آباد د خلقو له خوا د ملي شورى په (۷) مه دوره کښې وکيل شو او په ملي شورى کښې د دوهم معاون په حيث وټاکل شو.
په ۱۳۳۱ کښې د لغمان د قرغيو خلقو د شورى اتمی دورې ته وکيل وټاکه.
په ۱۳۳۴ کښې د جلال اباد له خوا د لويې جرګې وکيل وټاکل شو.
په ۱۳۳۵ کښې په لومړی رتبه د پښتو ټولنې رئيس مقررشو او د پوهنی دوزارت د عالي شورى په غړيتوب ومنل شو.
همدارنګه د حقوقو دپوهنځی او د ادبياتو د پوهنځی د پښتو استادي هم ورپه غاړه شوه.
په ۱۳۳۸ کښې د افغان او شوروي د دوستۍ ټولنې رئيس هم شو.
د ۱۳۳۰ د جوزا له مياشتی د ۱۳۳۲ د عقرب تر آخره د اولس د ملي جريدې د امتياز خاوند هم و، چه د ليکوالۍ ډېر زيات کار د ده په غاړه و او د فارسی اوپښتو مضامينو په ليکلو اوتهيه کولوکښې ئې درنه برخه درلوده چه ډېرې زياتې مقالې يې په دې جريده کښې په مستعارو نومو اوبې نومه يا د اداری په نامه نشر شوې.

د ده چاپ شوی لوی او واړه کتابونه دادي:

۱- دپسرلی نغمه.
۲- بله ډيوه.
۳- لغوي څېړنه.
۴- پښتو سندرې.
۵-عالي افکار.
۶- څه ليکل يا ليک پوهه.
۷- ادبي بحثونه.
۸- پښتوکلی پنځم جلد اول ټوک.
۹- پښتو کلی پنځم جلد دوهم ټوک.
۱۰- د آزادی پيغام.
۱۱- غوره اشعار.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲- لوړخيالونه او ژور فکرونه.

۱۳- منطق.

۱۴- غوره نثرونه.

۱۵- املاٴ او انشاٴ.

۱۶- ليکوالی (املاٴ او انشاٴ) دوهمه طبع چه له پخوا نه يکښې ډېر زياتوالی راغلی دی.

۱۷- نو سبک او نوی ادب.

۱۸- د زړه وينا.

هغه کتابونه يې چه تر اوسه نه دي چاپ شوي.

۱- نوی خرک (دپښتو لغاتو مقايسه له نورو ژبوسره).

۲- څه ګورم او څه اورم؟

۳- اجتماعي نظريات.

۴- ښه لمسون.

۵- د ټولني علم (ترجمه).

۶- د موفقيت لار (ترجمه).

نورو هيوادو ته رسمي سفرونه:

۱- د ۱۳۳۲ د حمل په ۳ مه د يوه هيئت په مشرۍ پېښور ته تګ د رحمن بابا د قبر جوړولوپه غرض.

۲- د ۱۳۳۲ د ثور په ۲۸ مه د يوه کلتوري هيئت په مشرۍ اتحاد شوروی ته تګ د کلتور د وزارت په بلنه.

۳- د ۱۳۳۲ د اسد په ۲۹ مه د يوه هيئت په غړيتوب مونشن ته تګ د مستشرقينو په ۲۴ مه کانګرس کښې د شمول په غرض.

۴- د ۱۳۳۷ د ميزان په ۳ مه تاشکند ته د يوه هيئت په غړيتوب د اسيائي او افريقائي ليکوالو په کنفرانسونوکښې د ګډون په غرض.

۵- ۱۳۳۹ د ثورپه ۸ مه د يوه هيئت په مشرۍ اتحاد شوروي ته تګ د دوستۍ ټولني په بلنه.

۶- ۱۳۳۹ د اسدپه ۱۵مه د يوه هيئت په مشرۍ مسکو ته تګ دمستشرقينو په ۲۵ مه کانګرس کښې د ګډون په غرض.

۷- د ۱۳۴۰ د ثور په ۹ مه د يوه هيئت په مشرۍ اتحاد شوروی ته تګ د دوستۍ ټولني په بلنه.

په دغو سفرونوکښې يې دا ځايونه ليدلی دی.

مسکو- لينګراد-.سوچی- باکو-.دوشنبه- تاشکند- کيف- ولګا ګراد- تفليس- سمرقند- مونش- تهران- پېښور.

په دې سفر ونوکښې يې په رسمي دعوتونوکښې ډېرې وينا وې کړی اوکنفرانسونه يې ورکړيدی.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه وینا

دالفت اشعار

www.ulfat.de

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library